

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odosłaniem do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszt przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50. Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowana być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5; poranny w dni powszednie k. 3, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godz. 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitory albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do *Kurjera Warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmna i Frendlera, ulica Senatorska nr 18.

— W dniu jutrzejszym odbędzie się, z powodu pamiętności N. Marji Panny Anielskiej, nabożeństwa odpustowe z wystawieniem N. Sakramentu. kazaniem i procesjami w kościołach:

św. Anny (po-bernardyńskim) i
św. Antoniego (po-reformackim).

— Jutro, jako w pierwszą sobotę rozpoczynającego się miesiąca, odprawiona będzie w kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) o godzinie 9-ej zrana uroczysta wotywa na intencję matek chrześcijańskich.

Przegląd polityczny.

Nie tak łatwo, jak się z depeš zdawało, przyszło panu Ferremu rozwiązać gordyjski węzeł trudności, jakie nasuwała różnica zdań pomiędzy obiema izbami parlamentu w sprawie rewizji artykułu 8-go konstytucji, mówiącego o prawach budżetowych senatu. Zgromadzenie obu głównych klubów rządowych: „unji demokratycznej” i „republikkańskiej”, które odbyło się na zaproszenie prezesa gabinetu w dniu 29-ym z. m., nie okazało się skłonem do otwartego ustąpienia ze stanowiska zajętego przez izbę deputowanych i pozwoliło rządowi choćby kark skrócić — na własne jego ryzyko. Była to wszakże tylko nieugiętość w formie, ratowanie pozorów; w istocie rzeczy p. Ferry, udając się ze zgromadzenia na posiedzenie rozstrzygające senatu, był już pewnym, że izba deputowanych zgodzi się na to, aby artykuł 8-my konstytucji nie został zaliczonym do tych, których rewizją ma zająć się kongres. Senat uchylił więc z projektu rewizji tego artykułu a komisja izby deputowanych, jak doniosła nam depeša wczorajsza, połączyła tę gorzką pigułkę i uchwaliła polecić izbie przyjęcie projektu przekształconego, a raczej uszczuplonego o jeden paragraf przez senat.

Dzienniki zbliżone do gabinetu angielskiego zapowiadają, iż w końcu bieżącego miesiąca p. Gladstone uda się do swego okręgu wyborczego w Midlothian, celem wygłoszenia tamże dwóch mów agitacyjnych

za reformą wyborczą. Dnia 30-go b. m. wypowie on mowę programową w Midlothian, a dnia 1-go września w Edyngburgu. Mowy te stanowią będą zapewne punkt kulminacyjny agitacji żywiołów liberalnych kraju za przeprowadzeniem reformy, przeciw której dotąd izba parów zakładała wytrwale swoje *veto*. Wiadomo, że izba ta przyjmuje w końcu zresztą bil reformy, wszakże w połączeniu z bilem o nowym podziale okręgów wyborczych, jaki okaże się w takim razie nieuniknionym. Konserwatywni parowie obawiają się, aby rząd na podstawie prawa, rozszerzającego prawa wyborcze ludności, nie podzielił kraju w ten sposób na kolegię głosujące, aby stronnictwo zachowawcze nie mogło przeprowadzić swoich kandydatów do izby gmin. *Pall Mall Gazette* usiłuje uspokoić lordów, ogłaszając zarzysy projektowanego przez rząd bilu o kolegiach, z którego pokazuje się, że p. Gladstone nie czyha na dobro swoich przeciwników. Z programu tego wynika, iż nowy podział kolegiów ma uszanować stosunek przewagi, że cyfra ludności w okręgach nie będzie rozstrzygającą, że podział ma unikać podstawy czysto mechanicznej. Cyfra deputowanych ze Szkocji ma być powiększoną, z Irlandji nienaruszoną.

Politische Corresp. donosi, że posłowie Niemiec, Austrii i Rosji, którym powierzono rozjemczą akcję w zatargu serbsko-bułgarskim, orzekli, że posterunek nad Tymokiem w Bregowej należy do Serbji, że wszelako takowy ze względu, iż położonym jest na brzegu bułgarskim, dla uniknięcia przyszłych nieporozumień powinien być przez Serbję odstąpionym Bułgarji, bądźto we formie odprzedaży, bądź wymiany. Zarazem sąd rozjemczy orzekł, iż Bułgarja nie powinna pozwalać na osiedlanie się wychodźców serbskich na granicy Serbji, a to celem utrudnienia im napadów rozbójniczych na sąsiednie terytoria opuszczonej ojczyzny.

Z Bukaresztu piszą do berlińskiej *Nordd. Allg. Zeitung*:

„Ulice Bukaresztu były znowu widownią burzliwych scen, wywołanych przez opozycję, która jest

niezmordowaną, gdy idzie o skryte i jawne podburzanie mas przeciw królowi i jego rządowi. Agitatorowie zamierzali tym razem urządzić demonstrację na wielką skalę. W tym celu zwołali z różnych miast całego kraju swoich przyjaciół politycznych do Bukaresztu; w dniu umówionym rozrzucono pomiędzy mieszkańców mnóstwo pisemek rewolucyjnych, podburzających przeciw prawowitej władzy. Przewodcy na publicznych zebraniach zachęcali lud do chwycenia za broń, a jeden z nich, Vernescu, ośmielił się wręcz odgrażać królowi.”

Demonstracje te, które i z tego powodu zasługują na uwagę, iż w tym czasie przebywała w mieście księżna Kuza wraz z najstarszym synem swoim, ukończyły się bijatyką, przyczem kilku podlegaczy poniosło dotkliwe uszkodzenia. Bezpośrednio po przywróceniu porządku młody pretendent ks. Kuza, którego obecność w Bukareszcie nie była, jak się zdaje, zupełnie przypadkowa, opuścił miasto i udał się do dóbr swoich na Mołdawie.

Rzeka Kongo w południowo-zachodniej Afryce, poczyna coraz żywiej interesować europejski świat polityczno-kupiecki. Niedawno wyszło z Niemiec zapytanie do międzynarodowego stowarzyszenia afrykańskiego, czy nad Kongiem znalazłyby się obszary ziemi do odstąpienia w celu eksploatacji miejscowych źródeł i zasobów? Stowarzyszenie odpowiedziało, że obszary stoją otworem dla każdego, że chętnie wejdzie w stosunki z rolnikami i kupcami z Niemiec, którzyby się przyczynić chcieli i mogli do ucywilizowania głębin Afryki, a kapitan Hanssens, naczelnik stacji Bolobo, dołączył wskazówki, że właśnie ziemie, do jego stacji przyległe, nadają się wybornie do wszelkiej uprawy i plantacji.

Odpowiedź stowarzyszenia wyraża inne jeszcze zachęty: „Ludność, która pierwszych z Europy przybyszów mierzyła okiem nieufności i niechęci, teraz już zgoda inaczej jest usposobiona; dzisiaj starają się krajowcy uprzyjemnić nam pobyt i ułatwić pracę.” Ze sprawozdania Stanleya o stanie rzeczy nad Kongiem wiele zajmującym jest ustęp, który przytaczają

ŚLON.

SYLWETKA NIE-ZOOLGICZNA

przez

M. Gawalewicz.

Znało go całe miasto, od ulicznika do „jasnego państwa”, co używało przechadzki po plantacjach nad Peltwią, ale o prawdziwym jego nazwisku wiedziała chyba tylko policja, która go miała zapisanego na liście włóczęgów bez zajęcia i stałego zamieszkania.

Nazywano go krótko „Śloniem”, bo duży był, gruby, ociężały i leniwy...

Głowa jak dynia, porośła gęstym, kudłatym, nigdy chyba nieczesany włos, spoczywała na karku grubym jak pień, wbitym w kadłub ogromnych rozmiarów, pod którego ciężarem ugięły się nogi, grubości potężnych kafarów. Twarz obrzękła, nalana, z wyrazem apatycznej ospałości, cery blado-żółtawej, oczy wylupiały koloru zwiedłych bławatów, patrzące bez inteligencji, bez zajęcia, obojętnie na cały świat i ludzi. Kilkanaście włosów, podobnych do niesfornej szczeciny, zastępowało wąsy i kępki brody lysawej. Obtopiona z tłuszczu i sprowadzona do swoich pierwotnych konturów twarz ta mogła nawet nie być brzydka, a w zakroju ust sinawych i wydymanych ciężkim oddechem pozostał nawet ślad jakiejś foremności, którego lata i wyraz apatii do szczytu zatrzeć nie zdołały...

Zkąd się wziął Ślón na bruku miejskim, od kiedy zaczął wysiadywać na jednej i tej samej ławce Wąłów hetmańskich, z nogami wyciągniętymi przed siebie, z rękoma zawsze w kieszeniach, w zabrudzonym surducie wypłowiałym, z pod którego niezawsze wyglądały strzępki starej koszuli—nikt już nie pytał, bo i odpowiedzi by nie znalazł!

Co roku zimą i latem, od wschodu do zachodu w

jednej pozie, na jednej i tej samej ławce, niemal w tym samym garniturze przyzwyczajono się go widywać i nie uważać. Puste miejsce po nim więcej zwracało uwagi, niż on sam, pomimo olbrzymich swoich rozmiarów i oryginalnej fizjonomji. Czy deszcz rosił, czy słońce dopiekało, Ślón siedział nieruchomo; podczas deszczu kołnierz tylko podnosił do góry, głowę głębiej wciskał w ramiona, nogi schował pod siebie i zdaje się czekać cierpliwie, aż się niebo z chmur przetrze, ale gdy latem słońce śmiało się do ziemi, grube Ślónisko rozpinając niedyskretnie surdut, bez względu na to, co z pod niego wyjrzy niepotrzebnie, zdejmowało mały, okrągły kapelusik z kudłów kurzem i siwizną przypruszonych, zamykało oczy i z głową w tył przechyloną drzemało spokojnie, z wyrazem jakiegoś zwierzęcego zadowolenia i lubości.

Włóczęga wiedział dobrze, że mu nikt w tej sieści nie przeszkodzi i że rozpierać się może swobodnie i wygodnie na swojej ławce, bo nie znajdzie się nikt drugi, któryby z nim chciał ją podzielić. Władze porządku publicznego, w osobie miejskich policjantów, próbowały go usuwać, ale uliczny Djogenes nie dał się z miejsca ruszyć. Nie słuchał nawet, gdy do niego mówiono, głowę obojętnie odwracał w inną stronę i dalej siedział, albo drzemał, co najwięcej odmrunknąwszy basowym i chrypliwym głosem:

— To mnie weź ztąd, jeżeli potrafisz...

Ale koby się był podjął takiego zadania!... aby dźwignąć podobny kolos z ławki wbrew jego woli, trzeba było czterech ludzi zwyczajnej miary.

Zresztą spokojny był i nie przeszkadzał nikomu; wymagał tylko, aby mu pozwolono wegetować...

Co go obchodził świat, ludzie, przyzwoitość publiczna, tysiące tych osób różnego wieku i stanu, które codziennie przesuwają się przed jego oczyma, wszystkie te strojne panie i panny, używające przechadzki. Są, to niech będą, a gdyby nie były—to i lepiej... Miałby więcej spokoju na swojej ławce, on i jego... Bijoux.

Bijoux była jedyną żywą istotą, która go bliżej obchodziła, na którą patrzył z zajęciem, do której przemawiał, dzieląc się skąpymi myślami, jakie się zabłąkały do jego ogromnej zwietrzalej głowy ludzkiej.

Świat mógł zginać, zapaść się, wymrzeć dokoła niego, byłby nie zważał, byle Bijoux nie odstępowała nóg jego i siedziała na swoim miejscu z łebkiem swym rudym, kosmatym, zadartym do góry, z małymi oczkami zmrużonemi, jakby do snu, z tym czarnym świecącym noskiem, na którym uparte muchy siadały latem i zmuszały ją do niecierpliwego prychnania.

Bijoux była taką samą włóczęgą psiego rodu, jak jej pan pomiędzy ludźmi. Mała, okrągła i opasła sueczka, na krótkich nogach, stanowiła jakby złośliwe pendant do olbrzymiego Ślónia. Pies zdawał się karykaturą człowieka.

On i ona tworzyli nierozdzielny parę, jakby zestawienie kontrastu pod względem rozmiarów, a podobieństwo pod względem zewnętrznego charakteru i fizjonomji.

Godzinami całemi Ślón i Bijoux siedzieli naprzeciw siebie, on na ławce, ona przed nim na ziemi i zdawali się rozmawiać oczyma, jakby wyczekując, kto pierwszy przerwie milczenie. Kiedy pan zasypiał, sueczka machinalnie przyskakiwała swe małe oczki, pokryte rudawymi kosmyczkami, i drzemała, jak on, aby instynktownie obudzić się, gdy pan podnosił powieki. Musiało im być dobrze ze sobą; między tą ludzką a psią egzystencją wyrobił się z latami stosunek dziwnej wzajemności. Jeżeli w tem grubym, ociężałym cielsku, zatopione w sadle i tłuszczu serce człowieka było jeszcze jakim uczuciem, to było tylko dla tej małej, kudłatej, brzydkiej i niekształtnej poczwarki psiego rodu...

Kto tam wie, co tak sprzegło psa z człowiekiem i ze wszystkich nici, jakie ulicznego włóczęgę wiązały musiały kiedyś ze światem, pozostawiło tę jedną tylko nić przywiązania niezerwaną.

dzienniki niemieckie. Stanley pisze: „Kto minął wodospady Kongo (oddalone o stokilkadziesiąt kilometrów od oceanu), ten już ma przed sobą połowę Afryki bez wszelkiego trudu, i to nie, jak nad brzegami górnego Nilu, piasków pustynie, ale zewsząd rozkładają się równiny pełne życia, tak, iż z wyjątkiem kraju Ugoga, nie znam w Afryce okolic równie gęsto zaludnionych. Tutejszych osad nie można nazwać „wsiami”. Tu bowiem zajmują one nie raz długość kilku mil; szerokie ulice prowadzą wśród mieszkań zbudowanych starannie, tak, iż nie podobnego nie istnieje na wschodzie Afryki. Ludność odznacza się zmysłem kupieckim; wszędzie napotkasz targowiska wszelkiego rodzaju.

„Zaręczam, że i trzy pokolenia niezdolają wywieźć z kraju ogromnych zapasów słoniowej kości, jakie tu na każdym widać kroku. Ze słoniowej kości świątynie, bożyszcza, sprzęty domowe, wszystko. Wyborna droga wodna rzeką Kongo wiedzie z łatwością przemysłowca do ziem bogatych w kopalnie miedzi i — złota. Krajowcy mają pewien przemysł, znacznie rozwinięty: przetapiają kruszce z zadziwiającą biegłością. Górny Kongo nastrocza Europejczykom daleko więcej łatwości w szukaniu zysków, niż kraje zbliżone do jego ujścia, które nietylko są żyzne i mniej zaludnione.”

Tyle ze sprawozdań Stanleya. Dodajmy, że inni podróżnicy obliczają ludność tej ziemi obliczając na 50 milionów, a więc nie brak tam rąk usłużnych do pracy, co także jest nader ważnym warunkiem pomysłowości dla europejskich kolonistów.

Br. Z

Kontrola służących.

Jest w liczbie instytucji administracyjnych warszawskich jedna, która daje powód do rozmaitych zarzutów, tak dalece uzasadnionych, że, o ile nam wiadomo, słuszność ich uznają same władze miejskie i noszą się z myślą zreformowania tego przestarzałego i zardzewiałego kółka w mechanizmie municypalnym.

Mówimy tu, jak już nagłówek artykułu zapowiedział, o biurze kontroli służących przy ulicy Podwale...

Ażebym stan obecny tej instytucji zrozumieć i ocenić dlaczego nie jest ona i nie może już być tem, czem była za czasów dawniejszych, należy sobie przypomnieć jej genezę i koleje jakie przechodziła.

Pierwotnym zadaniem biura kontroli służących było pośredniczenie pomiędzy służbodawcami a klasą służebną w dostarczaniu pierwszym rąk a drugim zajęcia. Ustanowienie takie wywołane zostało potrzebą rozciągnięcia ściślejszego dozoru nad służącymi i położenia tamy nadużyciom stręczycieli i stręczycielek, pospolicie rajfurami i rajfurkami nazywanych. Zaprowadzono zatem książeczki służbowe,

zabroniono służącym pozostawać w mieście bez służby i urządzono biuro, a raczej kantor stręczących miejski, w którym państwo poszukujący sług i służące pragnące znaleźć miejsce mogli się z sobą spotykać i umawiać. Do kontroli służących należało także w zasadzie rozstrzyganie sporów i załatwianie skarg ze stosunku służbowego wynikających, tę jednak część kontroli policyjnej nad sługami w praktyce od samego początku pełnili komisarze policyjni, mający władzę sędziowską w drobnych porządkowych sprawach.

Na koszt utrzymania tego biura ustanowioną została, oprócz opłat przy wydaniu książeczki służbowej pobieranych, opłata po 4 złp. od każdej zmiany służby, niszczone w połowie przez służbodawców, a w połowie przez służących.

Taki był początek tej instytucji i dopóki warunki powyżej wyliczone nie uległy zmianie, była ona w pełni rozwoju i zupełnie odpowiadała potrzebom.

Po upływie jednak dosyć długiego czasu władze miejskie przysły do przekonania, że stręczenie służby nie jest właściwie zadaniem administracji miejskiej, że zawieranie umów o stosunek służbowy jest kontraktem dowolnym, prywatnym, w który władza bezpośrednio mieszać się nie ma powodu. Wychodząc z tej zasady, której słuszności odmówić niepodobna, zaczęto wydawać konsensa na stręczenie służby osobom prywatnym.

Logicznie rzecz biorąc, należałoby jednocześnie znieść kontrolę oraz ustanowione na jej utrzymanie opłaty i poprzestać na nadzorze pośrednim stosunku służbowego, rozciągniętym na ułatwiających ten stosunek konsensowanych pośredników. Postępowanie jednak takie nie zgadzało się z tradycją i rutyną fiskalizmu, wyznającego doktrynę, iż raz ustanowione opłaty winny być pobierane, chociażby powód do nich ustał... Pozostawiono zatem kontrolę i utrzymanie opłat, pomimo to, iż zmienił się zupełnie od tej chwili charakter tak samego biura jak pobieranych przez nie opłat. Opłata, która była pierwotkowo zapłatą za oddaną przez miasto usługę, to jest za następcę służby i służącego, zamieniła się w podatek od zmiany służby, niezależnie od którego służące opłacały podatek klasyczny od swojego zarobkowania, biuro zaś kontroli stało się biurem poboru tego podatku.

Już w owym czasie istnienie biura kontroli służących stało się anomalją, mogło być jednak poniekąd usprawiedliwione przez to, że policja, jako posiadająca moc sądenia drobnych spraw ze stosunku służbowego wynikłych, mogła i potrzebowała rozciągać nad ludźmi trudniącymi się służbą pewną osobną kontrolę.

Z upływem czasu znikł jednak i ten ostatni warunek...

Zaprowadzono nowe instytucje sądownicze i policja straciła zupełnie władzę karania drobnych

przekroczeń ze stosunku służebnego wynikających, a temsamem ustala ostatnia racja bytu biura kontroli, które też coraz szybciej dochodzić zaczęło do obecnego stanu, to jest stawiać się piętą kołem u municypalnego wozu, biurem poborcem nie mogącym nawet z całą ścisłością i dokładnością pobierać podatku od zmian służby, od którego mnóstwo służących i służbodawców bardzo łatwo się uchyla, gdyż opłata ta, nie będąc pierwotnie ustanowioną jako podatek, nie może też być egzekwowana środkami egzekucji podatkowej.

Gdyby trudnienie się służbą należało do procedur konsensowych jak np. dorożkarstwo, gdyby policji służyło prawo wzbronięcia komukolwiek trudnienia się tym zarobkiem, tak jak służy jej prawo zakazania przekraczającemu przepisy woźnicy trudnienia się dorożkarstwem, gdyby władza policyjna miała nad służącymi bodaj takie rygory, jakie ma nad dorożkarzami, których może pociągać do kar administracyjnych za niedbałe utrzymywanie powozu lub koni, albo nawet zabronić używania do jazdy tychże powozów i koni, kontrola służących miałaby uzasadnienie. Tak jednak nie jest!... Ten sam woźnica dorożkarski, któremu za nieostrożną jazdą zabroniono powożenia, może tego samego dnia przyjąć obowiązek prywatnego woźnicy, nie pytając władzy policyjnej o pozwolenie i żadnym takim rygorom jak dorożkarz nie podlega.

Wobec takiego stanu rzeczy, gdy służący przestali pozostawać w odmiennym niż reszta mieszkańców stosunku do policji, najwłaściwszem byłoby znieść zupełnie kontrolę i pobieranie od zmian służby opłaty.

O ten jednak ostatni szkopuł rozbija się wszystko. Do zniesienia opłaty istniejącej prowadzi zbyt daleka droga. Trzeba więc kwestję rozwiązać w inny sposób i biuro kontroli służących urządzić tak, ażeby ono przyniosło publiczności taką przynajmniej korzyść, jaką w danych warunkach przynieść może.

Nie mając pretensji, żebyśmy w tym względzie podawali projekt najdoskonalszy i najpraktyczniejszy, sądzimy, iż biuro kontroli nie byłoby dla publiczności bezpożytecznem, gdyby je oparto na następujących przepisach, po części już istniejących, a po części nowych, dla których dopiero sankcję prawną należałoby uzyskać.

1) Nikomu nie wolno przyjmować do służby do mowej służącego, nie posiadającego książeczki służbowej.

2) Z chwilą przyjęcia obowiązku służbowego służący oddaje swoją książeczkę służbową służbodawcy, który w niej zapisuje swoje nazwisko i adres, rodzaj przyjętego przez służącego lub służącą obowiązku, czas na jaki zawarto umowę, oraz wysokość umówionej płacy.

3) Książeczka ta w ustanowionym krótkim terminie ma być pod karą pieniężną przedstawiona w biurze kontroli, które pobiera ustanowioną opłatę i pro-

Może simili similibus gaudia...

Jak nie wiadomo nazwiska prawdziwego Słonia, tak nie znano źródeł i środków jego utrzymania. Wałęsał się po ulicach i nie nie robił, a jednak żył i on, i jego pies, a nawet utył mieli z czego! Nie widziano go, ażeby żebrał; jeść przecież musiał, a kto by chciał darmo żywić taką parę!

Ten i ów próbował wyciągać Słonia na rozmowę... Nie na wiele się to przydało! Apatyczna twarz pochmurniała, usta zacinęły się z uporem, oczy spuszczały w ziemię... unikał pytań, a odpowiedź dawał niechętnie, krótkie, ucinane i nie nie mówiące.

Z Bijoux za to rozmowa szła swobodniej. Słoń miał swój język zmieszany z dziwacznej kompozycji polskich, francuskich i niemieckich wyrazów, które pies zdawał się rozumieć. Kiedy mu humor do gawędki przyszedł, cmokał na sukę, brał za kudła, podnosił na szerokie kolana i nadając jakiegoś tonu dziwnej pieśczętliwości swojemu grubemu głosowi, monologował:

— *Tiens... Bijoux ist ein Schelm... bestja Bijoux... salceson zjadła, co?... dobry salceson... nie mehr, jusque à demain... nie nie pomoże... no, nie lizać pana!... was ist das?... pfui!... ruhig sitzen, bo za uszy weźmiesz!... a jak wyjdzie dziewczątka... Grand Dieu! pan psu zafunduje kotleta à la Soubise, całą porcję kotletów!... prosz Boga Bijoux, żeby wyszła dziewczątka, a wtedy hol' euch der Teufel!... maladetta!... Jeszcze im pokażemy, co?... prawda Bijoux?...*

Pies przebiegał nogami, prychnął, kichał, ogonkiem kręcił i wspinał się po szerokich piersiach Słonia, chcąc mu koniecznie językiem dostać do brody i sapał z zadowoleniem jakimś, jakby rozumiał wszystko i potwierdzał uszczęśliwiony.

Po takim dialogu Słoń stracił psa z kolan, jakby miał dosyć jego karesów i zapuszczał ręce w kieszeń, wypchana jak śmietnik kawalkami szpagatu, ogryzków cygar niedopalonych, okruchami suchej bułki, tytoniu, zapalek, pomiętych papierów i Bóg wie czem jeszcze.

Ze zwitka zabrudzonych gazet wyjmował jakieś wąskie, sinawe i żółtawe karteczki, przeglądał, układał, rozdzielał, czasem zwięzłoną zapalką zamiast ołówka kreślił na nich jakieś znaki i zdawał się tonąć w zadumie głębokiej, która była jedynym ważniejszym i widoczniejszym objawem jego umysłowej pracy. Czasem, bardzo rzadko usta uśmiechnęły się, oczy zmrużone błysnęły żywszym blaskiem i ciężka ręka przekrzywała podarty kapelusz na ucho, jakby z wyrazem fantazji i jakiegoś niezrozumiałego mrużenie niedźwiedzia, skrobanego zgrzeblem po karku, przeciskało się przez żółte i rzadkie zęby Słonia. Ale najczęściej rezultat owych lustracji i obliczeń nie musiał być pomyślnym, bo Słoń przeciągał się z głośnem ziewaniem, związał napowrót swoje tajemnicze archiwum, określał je sznurkiem, a schowawszy w przepaściście kieszeń wstawał i powolnym, ciężkim krokiem, z rękoma na tył splecionymi odchodził ze swojej ławki.

Za nim toczyła się tuż przy nogach zamyślona Bijoux...

Na nogu ulicy pies i człowiek zatrzymywali się, Bijoux siadała na trotuarze, jakby długim doświadczeniem nauczona, że nieprędko przyjdzie jej ruszyć się z tego miejsca, Słoń oczy wlepił w wywieszone dwie ramy z okragłymi otworami po obu stronach drzwi do ciemnego, brudnego kantoru, w którym za ladą, w czapce na głowie, z piórem gęsiem w zębach, stał żyd i bystrem okiem przeglądał długie kolumny cyfr, zapelniających caloarkuszone fascykuly.

Duże, wylupiające oczy Słonia powiększały się jeszcze bardziej, nozdrza rozdymały. Pochylony naprzód wlepił wzrok w okragłe otwory wystawki, z których pięć liezb wyglądało i wpatrywał się w nie jak w tajemnicze zjawisko. Apatyczna twarz jego zmieniała się zupełnie pod jakąś mieszaniną wyrazów ciężkiej, wysiłkiem woli zbudzonej inteligencji. Od czasu do czasu usta wymawiały głośno: *cinq... dix huit... czterdzieści jeden... sechzig... ein und achtzig...* i w miarę tego dawna apatja obleka-

ła tę tłustą, obrzękłą, rozlaną twarz; pokręcał głową, wydymał usta z wyrazem zniechęcenia, i z westchnieniem miecha przy organach w wiejskim kościółku odchodził od kantoru liczbowej loterii.

Dziwna rzecz!... W tym obojętnym, ospałym, wystygłym dla wszystkiego człowieku przechowała się jedna, jedyna namietność, która jak trychina zaszyta w sadio grubego cielska, nurtowała je bezustannie od wielu lat. Słoń dawał się kusie Fortunie i zwodzić z tygodnia na tydzień... *Amba, terna, quinterna* przesuwali się po jego głowie, a leniwa myśl budowała z nich całe gmachy planów i rojeń.

Może wiedział, że w życiu pieniądze, to zaklęcie ezarodziejskie i talizman, który nawet taką bryłę, jak on — ożywić i uruchomićby potrafił; ale z jakiegoż mógł wziąć tych pieniędzy on, pasożyt, niezdolny do żadnej pracy, do niczego już, zatyły i ocieżały, opuszczone i oderwane od świata całego, gdyby ich ślepym trafem nie miał dostać.

Loterja nie miała oczu, nie wybierała ludzi, rozrzuciła na chybi-trafi szczęście i mamotę, złoty deszcz syłała nieraz w rynsztoki, w błoto, a przecież on tyle życia spędził nad ściekami...

Tak niewiele mu było potrzeba; trzy szczęśliwe cyfry mogły go być zrobić bogatym. Co to znaczyło być bogatym dla Słonia?... jemu przecież wystarczyło już stać się obojętnym. Coby mógł nabyć, kupić, pożądać, gdyby miał nawet potemu środki?... Sam niewiele się nad tem zastanawiał, ale instynktownie czuł, że gdyby mu tylko w palcach zaszeleściły banknoty — zbudziłyby się i pragnienia; gdyby w ten dziurawy, pomięty kapelusz filcowy jaka dobra wróżka nasypała mu była złota po same brzegi, dźwięk jego oczu byłby zapewne w letargu uśpioną duszę.

Toż kiedyś przecie, dawno, gdy był młodszym, żył i on, jak inni ludzie, i umiał życia używać, ale to dawno było...

(Dalszy ciąg nastąpi.)

wadzi w swoich księgach kopje dat, nazwisk i adresów zapisanych w książeczce.

4) Przez cały czas służby książeczka pozostaje w ręku służbodawcy, który dopiero z chwilą wypowiedzenia stosunku służbowego, wpisawszy do odpowiedniej rubryki datę wypowiedzenia, winien oddać ją służącemu, aby na jej podstawie mógł sobie znaleźć nowe miejsce.

5) Kantorom ani stręczycielom pokątnym nie wolno pod surową odpowiedzialnością stręczyć służby służącym nie mającym książeczek służbowych.

6) W razie gdyby służący pozostawał bez służby, obowiązany jest przy tak zwanym „wprowadzeniu się na stację” przedstawić do meldunku wraz z innymi dowodami książeczkę służbową, w której rządca domu zapisać winien datę wprowadzenia się, z uwagą, iż właściciel książeczki pozostaje bez obowiązku, co również do biura kontroli zameldowaniem być winno, dla skopjowania dat w odpowiednich księgach; niedopełnienie tego obowiązku pociągać winno taką karę, jak uchybienie formalnościom meldunkowym.

7) W razie zagubienia książeczki służbowej biuro kontroli wydaje za odpowiednią opłatą jej kopję, z wymienieniem wszystkich dat, jakie były zapisane w oryginale.

Oto jest w najtreściwszym zarysie projekt organizacji biura kontroli, które w zamian za pobieraną opłatę dalaoby publiczności możliwość zasięgnięcia o służącym lub służącej informacji u poprzednich służbodawców, a przynajmniej dokładną świadomość o ilości i długości służby poprzednich.

W projekcie tym rozmyślnie pominęliśmy wystawianie świadectw konduity przez służbodawców. Świadectwa te oddawna nie mają żadnego znaczenia. Według obecnie praktykowanego porządku przyjmujący sługę widzi te świadectwa zwykle dopiero po stanowczem zawarciu umowy, na nie mu się one zatem przydać nie mogą, a z drugiej strony na 100 świadectw, najmniej 90 pisanych jest stereotypowo, aby oddalającemu się słudze „nie psuć kariery”, a z pozostałych 10 znaczna część bywa pisana bądź w przystępie szczególnego rozdrażnienia, bądź w paroksyzmie łagodności i dobroci i jest w jednym lub drugim kierunku niesprawiedliwa, czyli krzywdzi służącego lub jego następnych służbodawców w błąd wprowadza.

Zapewniając służbodawcom pewną korzyść, projekt nasz nie jest także niekorzystnym dla służących, daje im bowiem w ręce prawny dowód zawartej umowy tak co do terminu, jak co do płacy i zapobiega pokrzywdzeniu przez państwo, bądź przez oddalenie przedwcześnie, bądź przez uszczuplenie zapłaty.

Rozumie się, że szczegółowe przepisy musiałyby myśleć tu rzuconą szerzej rozwinąć i objąć rozmaite szczególne trafić się mogące wypadki.

Myślimy pragnęli podać tylko ogólnie zasadę takiej organizacji biura kontroli służących, która by i publiczności i służbie pewną korzyść przyniosła.

Wł. S.

Echa kąpielowe.

X.

Karolowe Wary (Karlsbad)

dnia 29-go lipca r. 1884-go.

Ktoś powiedział o wodach tutejszych, iż „królują wszystkim wodom świata” i miał słusność...

Zakład co rok staje się piękniejszym, a miasto, ścieśnione kotłina, cielskiem swoim skały rozpiera. Właściciele mających się budować domów znajdują dla nich terytorja na górach, ponad wierzchołkami drzew i pośród chmur... To też co lato spostrzedz można kilka nowych kamienie, przyczajonych do skalistych ścian, któremi przyroda opasała miasto.

Publiczność dotąd znajdująca się przemogła liczbą rok zeszły prawie o 1,000 głów. Pięćdziesięciu miejscowych lekarzy (pomiędzy tymi pięciu polaków) zaledwie wystarcza. Dodajmy, iż w korpusie kuracjuszków było przeszło dwudziestu lekarzy z naszego kraju.

Nielatwo zaiste przejrzyć zastępy, które przybyły tu szukać polepszenia zdrowia.

W ostatnim tygodniu weszli na listę: minister Betticher, ks. Cantacuzen, znany sportsmen hr. Bela Azel, który przywiozł tu kilkanaście koni, arcybiskup ołomuński a z nim msgr Belrupt, minister ks. Visconti-Venosta, hr. Esterhazy, hr. de Vernouillet, oraz wielu innych.

Z polskich gości wymienić wypada ks. prałata Borzawskiego i Janczarskiego, hr. Maurycową Potocką z córką, hr. Jezierskiego, hr. Lanckorońskich, Dębowskich z Naepolską, Taczanowskich, Andrzeja Brzezińskiego znanego mecenasa, reagenta Zawadzkiego, oraz tłum galicjan. Ogółem jednak jest mniej niż zwykle polaków. Leczył się tutaj p. Aleksander Moldenhaver, Królikowski, który, jak już wiecie, uległ silnej niedys-

pozycji, senator Arcimowicz, wreszcie nieoceniona p. Lucyna, przed którą misterny kucharz Pappa z pokorą głowę schyla...

Jeżeli Karolowe Wary co rok wzrastają, nie można tego samego powiedzieć i o zamożności okolicy. Nigdy w Czechach nie spotkał co obecnie ubóstwa. Bose kobiety i obdarte dzieciaki, zagrożone karami, żebrzą chylkiem. Nawal przedsiębiorców z Berlina i Wiednia usuwa zupełnie żywioł miejscowy od możliwości zarobkowania. Garsoni restauracyjni, służba hotelowa i kelnerki sprowadzają się z Saksonji! Ciężba ta z nastaniem zimy wraca do domu z pieniędzmi, pozostawiając miejscową ludność ubogą do dezynfekcji... Jedynie to żniwo dla klasy wyrobniczej, która zimą, przy ciężkiej pracy, powoli wymiera. A jednak trudno się tego domyślać, patrząc na schludne ochrony i szkółki, do których nie wolno przyjsić dziecku boso i bez chustki, na starannie utrzymane zakłady publiczne i wspinała kolumnadę przy źródłach. Ktoby przypuścił, że w miejscu, gdzie może prosperować ogród, mający 70,000 krzewów różanych, nędza istnieje jest zdolna? Powiedzmy, iż p. Schmoll, urodzony *nb.* pod Mławą, właściciel tego olbrzyma, utrzymuje sztab dziewcząt i ogrodników, pochodzących z Erfurtu i Bambergu a nawet z Harlemu, którzy w październiku wędrują sobie do domu...

Wróćmy jednak do kąpielowych gości. Pomimo napływu publiczności, żyjemy tu o wiele taniej niż w Marjańskich Łaźniach (Marjenbadzie). Kuchnia zwłaszcza i mieszkania ważną w tym względzie przedstawiają różnicę.

Na rozrywkach nie zbywa. Dawny teatr, mocno podstarzały i robiący wrażenie dużego pudełka, bywa dobrze napelniony. Pomiędzy widzami spotykałem Lanbego, który się tutaj długo leczył.

Lubitzy dzielić zawsze batutę źródłowej orkiestry, gdy właściciel t. z. „Freundschaftssaal”, dla uraczenia nowością, orkiestrę wojskową z Bawarii sprowadził. Oprócz tyrolów w Sans Souci, do muzycznych producentów należą cyganie i harfistki. Jest tu też estudiantina hiszpańska, popisująca się na dzwoneczkach.

W komplecie rozrywek zanotować wypada: wycieczkę „biorową” na „Parsifala” do Beurenth, obiad holendrów na cześć króla i wyścigi dzieci na osielkach.

Najbardziej sensacyjną wiadomością jest zapowiedziany przyjazd cesarzowej Eugenji, która ma tutaj cały miesiąc zabawić.

Nadto 8-go sierpnia wyjeżdża ztąd chmara izraelitów na otwarcie nowej świątyni w Marjenbadzie. Podczas uroczystości wygłoszone będą podobno trzy mowy, z których jedna polska. Na ten cel sprowadzono kaznodzieję z Tarnowa.

Korespondencja moja nie byłaby zupełną, gdybym wam nie powiedział o... kobietach. Słynie tu wdziękami pani G., warszawianka, oraz p. D., płocczanka. Jeden z głosnych malarzy, bawiąc tu chwilowo, postarał się o ich fotografie... Na najbliższem jego płótnie historycznem zobaczycie podobno mamy podobizny pięknych rodaczek...

Niewszycy jednak dobrze się tutaj bawią. Jakis jegomość z Tarnopola przybył, wygrawszy 4,000 złr. w ramszą, wyjechał do Pragi... tam jednak policja, schwytawszy go *in flagranti*, zatrzymała. W tej chwili znów czytam w gazecie miejscowej, iż na żądanie władz rosyjskich odstawiono do Podwoleńskich trzy indywidua, przebywające w Karlsbadzie. Ale czy to prawda?

Na zakończenie powiem wam nowinkę literacką...

Oto żonajednego z miejscowych artystów, rodem polka, przełożyła na niemiecki język sztukę Narzyskiego „Epidemja”, którą ku nieście kolonji polskiej, mają tu wystawić.

Z wiadomości artystycznej natury należy nadmienić, iż jutro odbędzie się koncert p. Chodakowskiego, w którym podobno obiecał przyjać udział Zarzycki (?) aczkolwiek nie wiem zkadby tu przyjechał, bo na miejscu go nie ma.

Do działu intelektualnych szczegółów zaliczyć muszę fakt albumu Mickiewicza, które niepoślednio wzrosło w tym roku. Wiecie, iż w domu „Zum Pfeile” w roku 1829-ym Adam czas dłuższy przebywał i że na tę pamiątkę wmurowano tam tablicę i księgę do wpisywania nazwisk założono. W księdze tej spotkałem rękę Kraszewskiego, Libelta, Maciejowskiego, Chmielowskiego i wielu innych.

Żałować wypada, iż niewszycy bawiący nad Teplą polacy pamiętają położyć tu swoje podpisy.

wiecz.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

= Dzienniki petersburskie donoszą, iż ministerjum oświaty zamierza utworzyć w każdym okręgu naukowym posady pomocników kuratorów okręgowych.

= P. minister komunikacji, admirał Possiet, przybywszy w dniu dzisiejszym do Warszawy, uda się

bezzwłocznie pociągiem nadzwyczajnym kolei nadwileśkiej do Nowo-Aleksandrji (Puław). Po drodze p. minister zwiedzi roboty nowobudującej się drogi dąbrowskiej na stacji Iwangród (Dęblin). Następnie po krótkim pobycie w dobrach swoich pod Nowo-Aleksandrją (Puławami) przejedzie przez Warszawę i podąży do Koluszek, gdzie przejrzy dalszy ciąg robot wzmiankowanej kolei, poczynszy od Tomaszowa. Podczas inspekcji kolei dąbrowskiej towarzyszyć ma ministrowi p. J. G. Bloch.

= Z przyczyny przyjazdu p. ministra komunikacji, posiedzenie przedstawicieli tegoż ministerjum oraz tutejszych kolei żelaznych w kwestji zaprowadzenia środków przeciwko zarazie odroczone zostało do dnia 8-go sierpnia r. b.

= Wywóz trzody chlewnej do Prus przez Aleksandrów uskuteczniany być może do dnia 30-go września jedynie w piątki; w dniu tym na komorze w Ołtoczynie znajduje się weterynarz rządowy, dający opinię co do dalszego przewozu.

= Tutejsze zarządy kolei żelaznych otrzymały zawiadomienie, iż uszkodzone przez powódź planty na kolei Karola-Ludwika w Galicji, jak również na drogach południowo-węgierskich, zostały w zupełności doprowadzone do porządku i komunikacja na wszystkich liniach jest przywróconą.

= Na polu powązkowskiem odbywała się dziś próba działania artylerji wielkimi masami, dokonana przez artylerję 6-go korpusu.

= Nowo zbudowane na rogu ulicy Ciepłej i Grzybowskiej koszary zostały już odsłonięte z otaczającego je oparkanienia. Ulica Ciepła od Grzybowskiej do Krochmalnej zyskała trzy sążnie szerokości. Z dniem 27-ym września wojsko pocnie zajmować koszary.

= Ulica Szpitalna na całej swojej przestrzeni, z przyczyny naprawy bruku, zamknięta została dla ruchu kołowego.

= Szereg latarni gazowych, ustawiony wzdłuż brzegów Wisły na wale, po stronie warszawskiej i praskiej, zapłonął już w tych dniach, rozpraszając dzielnie panujące tam do niedawna ciemności.

= W tej chwili dowiadujemy się, iż Ignacy Domeyko zmienił plan pierwotnej podróży i już w dniu jutrzejszym, wieczorem, stanąć ma w Warszawie.

= „Kazanie Skargi.”

Jeden z najznakomitszych obrazów Matejki, „Kazanie Skargi”, znajduje się obecnie na wystawie Towarzystwa zachęty sztuk pięknych.

Zdaje się, iż to proste zawiadomienie wystarczy, aby publiczność nasza skorzystała ze sposobności do obejrzenia tego arcydzieła, które najwięcej przyczyniło się do sławy swojego twórcy.

„Kazanie Skargi” tylko na czas ograniczony a nie długi użyczone zostało Towarzystwu przez właściciela obiazu hr. Maurycową Potocką.

= Mauzolea.

Na cmentarzu powązkowskim buduje się obecnie kilkanaście familijnych grobowców kamiennych.

Parę z nich pod względem estetycznym będzie należało do ozdób cmentarza.

= Upośledzeni terminatorowie.

W dniu wczorajszym, w jednym z warsztatów szewskich sześciu terminatorów opuściło pana majstra, udając się do swoich rodziców i opiekunów z oznajmieniem, iż z powodu złego obchodzenia się z nimi i nędznegożywienia dłużej już wytrzymać nie mogą.

Skargi terminatorów jednakowo brzmiące okazały się najzupełniej prawdziwemi.

Rodzice i opiekunowie, za wspólnem porozumieniem, postanowili przeciw nieludzkiemu majstrowi wystąpić na drogę sądową.

= Łód.

Ceny lodu, które w tak zastraszający sposób ciągle się podnosiły, obecnie obniżyły się już o kilka kopiejek na pudzie.

Obniżkę wywołała po części mniejsza konsumpcja napojów mrożonych i lodów, wywołana obawą epidemji, a po części zapewne ochłodzenie się powietrza, które zdaje się świadczyć, iż upały letnie już przeminęły.

= Zagadka.

Pomimo stwierdzonego nader pomyślnego urodzaju owoców w r. b, ceny utrzymujące się w owocarniach w zupełności nie różnią się od praktykowanych podczas jaknajskapszych zbiorów...

Dlaczego?

= „Jakubówka.”

Obecny przybór wody zwany „jakubówką” bywa zazwyczaj kapryśny.

Tak się stało i teraz, gdyż za pierwszym razem

Wisła wzniosła się tylko do 6-ciu stóp, poczem szybko zaczęła opadać i obniżyła się już do 3-ch stóp i kilku cali.

Od wczorajszego poranku pokazała się znów piana, prąd zwiększył się i poziom dość szybko zaczął się podnosić, gdyż wieczorem doszedł znowu stóp 6-ciu.

Piana coraz gęstsza ciągle płynęła i przybór wody trwał przez noc całą.

Najwyższy stan wody doszedł do stóp 10, poczem przybór ustał i woda pozostała prawie bez zmiany.

Szybki przybór zaniepokoił statki i berlinki, które czempredzej przytuliły się do brzegów, przedsiębioracze środki ostrożności.

Na razie niebezpieczeństwo minęło, piana znikła i niebawem prawdopodobnie rozpocznie się powrót Wisły do stanu normalnego, jeżeli nb. nie zajdzie coś niespodzianego w górze rzeki.

= Z Towarzystwa wioślarskiego.

Projektowana przez komitet Towarzystwa wioślarskiego zbiorowa wycieczka do Płocka przychodzi do skutku.

Wycieczka przedsięwzięta będzie statkiem parowym, lecz zabranych też zostanie kilka łodzi Towarzystwa, stosownie do liczby uczestniczących w wyprawie wioślarzy.

Czas trwania wycieczki naznaczony na dni trzy, tj. 15, 16 i 17-ty b. m., tj. piątek (święto), sobotę i niedzielę.

Wyjazd z przystani nastąpi dnia 15-go b. m., o godzinie 5-jej zrana.

Członkowie winni być w pełnym umundurowaniu, przepisaniem ustawą.

Pragnący uczestniczyć w wyprawie zapisywać się mogą najdalej do dnia 12-go b. m., składając po 5 rs. na opłacenie statku i ognie sztuczne.

= Dobrane pary.

Wspominane już przez nas doktorki medycyny, siostry Raczyńskie, wyszły obie przed kilkoma tygodniami za mąż...

Meżami ich zostali również lekarze polacy.

Jeden z nich p. Romer jest lekarzem na południu Francji, drugi zaś p. Bielkowski - praktykuje w Genewie.

Młode pary lekarskie zamierzają w niedługim czasie wyjechać za ocean i wspólnymi siłami założyć dom zdrowia w jednym ze Stanów Ameryki północnej.

= Za swoje.

Drugiego już z kolei podrzutka państwo L., zamieszkali na Pradze, przyjmują na wychowanie.

Wczoraj wieczorem p. L., powracając do domu, usłyszał w sieni kwilenie dziecka.

Obejrzawszy się spostrzegł zawiniątko, w którym znajdowało się niemowlę płci żeńskiej, mające parę dni życia.

W pierwszej chwili p. L. miał zamiar podrzutka odesłać do Dzieciątka Jezus, lecz na prośbę małżonki, której niemowlę bardzo się potobało, przystał na zatrzymanie go u siebie.

W r. z. państwo L. przygarnęli podrzuconego im chłopczyka, który się chowa bardzo dobrze.

= Pożar wczorajszy.

Do stodoły, która w dniu wczorajszym spłonęła za rogatkami żabkowskiemi, oprócz p. Lehmana zwoziło sprzęt do młócki wielu innych gospodarzy ze Szmulowizny.

Tym sposobem pastwa ognia, oprócz budynku padł prawie cały sprzęt z pól położonych za rogatkami żabkowskiemi oraz młocarnia i inne narzędzia rolnicze p. Brühla.

Plony i ruchomości nie były ubezpieczone.

Stodoła spaliła się do szczytu, a ogólna strata wynosi około 15,000 rs.

= Zniknięcia.

W dniu wczorajszym rano, z domu nr 25 przy ulicy Żurawiej wyszedł 7-letni chłopczyk Feliks Górski i dotychczas nie powrócił.

Na Wspólnej z podwórza domu nr 13 zniknął 5-letni chłopczyk imieniem Karol.

Poszukiwania zarządzone w drodze urzędowej nie naprowadziły dotąd na ślad zaginionych maleców.

= Kradzieże.

W dniu wczorajszym siedzącemu na ławce w alejach Ujazdowskich T. D. wyciągnięto pugilares z sumą 160 rs.

Na Nowolipiu, w domu pod nrem 13, niewiadomi złodzieje, odbiwszy zamki do mieszkania C. J., zabrali różne naczynia kuchenne, dwa samowary i garderobę na sumę 120 rs.

= Kradzież w tramwaju.

Dziś rano w wagonie tramwajowym spełniono znowu znaczną kradzież.

Pan B. do bocznej kieszeni paltota włożył paczkę zawierającą 800 rs. gotowizną.

Kiedy dojeżdżał do Saskiego ogrodu zauważył, iż paczki już nie ma.

Przed chwilą zeskakiwał z wagonu jakiś młodzieniec i on to zapewne był sprawcą kradzieży.

= Z figlów.

Naprzeciwko Solca dwaj piaskarze, spostrzegłszy pustą u brzegu łódkę, wsiadli w nią i pusełli się na środek rzeki.

Z powodu silnego wiatru łódź, którą malecy nie umieli kierować, przewróciła się i obaj wpadli do wody.

Starszy z nich umiał pływać i do brzegu dociagnął, młodszego zaś rozpaczliwie uchwycił się przewróconej łodzi.

Wyratowano go, lecz w stanie bezprzytomnym, z pokaleczonemi rękami.

= Wypadki. Na Kruczej pod nrem 13 spadła z rusztowania deska i zraniła dość ciężko w głowę przechodzącego chłopca Jana P.—Na Zakroczymskiej leek M. uderzony został przez niewiadomego sprawcę kamieniem w głowę.—Na Twardej spadła z wozu Karolina M. i uległa złamaniu prawej nogi.

= Oddział bankowy w Tomaszowie.

Z Tomaszowa donoszą nam co następuje:

„Wiadomość, podana przez jeden z dzienników warszawskich, iż oddział tomaszowski banku państwa zajmuje się dyskontem i płaci 3 1/2%, jest całkiem bezpodstawną.

Bank nie rozpoczął żadnych jeszcze operacji, oprócz inkasa i remitowania sum na Cesarstwo, płaci zaś tylko 3%.

Co się zaś tyczy dyskonta, to o takowe czynią się obecnie usilne starania, na które zapewne w tych dniach nadejdzie odpowiedź przychylna z Petersburga.

Dział lombardowania wszakże na czas dłuższy pozostanie w odwłocie.

Dyrekcja bowiem bankowa utrzymuje, iż w porze dzisiejszego przesilenia większość towarów przesłaby na składy banku, skutkiem czego, przy braku nabywców, jeszcze silniej pogorszyłby się stan produkcji miejscowej.

Takie jest zapatrywanie zarządu.

= Wybory.

Z Łowicza donoszą nam, iż w straży ogniowej łowickiej odbyły się niedawno walne wybory na członków administracji.

Na naczelnika straży powołany został p. Hipolit Wyszyński, na pomocnika zaś p. Bronisław Przyrembel.

Do rady nadzorczej weszli pp. Romuald Oczykowski, Ferdynand Eichhorn, Godfryd Reinecke, Edward Pyczkowski, Bronisław Przyrembel i Stefan Markowski.

Z wyborami tegorocznymi straż łowicka trochę się opóźniła...

= Na powodzian!

Z Nowej Aleksandrii (Puław) donoszą nam, iż w dniu 3-im b. m. dany będzie koncert na rzecz powodzian.

Koncert odbyć się ma w salach instytutu gospodarstwa leśnego i wiejskiego.

Przyjmą w nim udział artyści i amatorowie.

Zapewne cel szlachetny koncertu i program urozmaicony znajdą szczerze ze strony publiczności poparcie.

= Patryjarcha.

W Łodzi mieszka pewien sędziwy obywatel, starozakonny, który w swojej familji liczy obecnie już... 60 wnuków.

Z tych w r. b. 20-tu stawało do superrewizji wojskowej.

Bardzo pokazną jest też liczba prawnuków owego patryjarchy.

= Wandalizm.

Z kozienickiego donoszą nam co następuje:

„We wsi Zielonka, parafji Zwoleń, od niepamiętnych czasów stała wielka mogiła, usypana ręką ludzką i dziś trawą porośła.

Chodzili o niej różne wieści...

W okolicy utrzymywano, iż jest to grobowiec wojownika, usypany przez jego żołnierzy.

Inni znowu głosili, iż w kopcu ukryte są skarby.

Badźco bądź, mogiła stała spokojnie, jako pamiątka dawno minionej przeszłości.

W ostatnich jednak czasach gruntu, do których należała, przeszły na własność włościan, a jeden z kolonistów, sprzedając niedawno osadę, zastrzegł sobie prawo do wnętrza tajemniczej mogiły.

W istocie z prawa tego wkrótce skorzystał.

Mogiłę rozkopano i pod ziemią znaleziono sklepienie murowanego grobowca, kryjącego w swoim wnętrzu dwa stare szkielety.

Kolonista utrzymuje, iż oprócz kości nic więcej w grobowcu nie znalazł.

Znalazł za to dobrą cegłę z rozebranego do szczytu sklepienia mogiły.

Kości rozrzucono po polu, czaszki tylko zakopano w ziemi, a cegła ma być wzięta do budowy pieca.

Czy podobne świętokradztwo nie jest karanem?”

ZE ŚWIATA.

× He'ena Modrzejewska przybyła w dniu onegdajszym, jak donosi *Reforma*, do Krakowa.

× W Krynicy od chwili otwarcia sezonu kąpielowego do dnia 24-go z. m. bawiło 1,860-in kuracjuszków w

1,075-in rodzinach. W tych dniach otwarto tam zakład hydropatyczny. Na brak życia towarzyskiego uskarżają się wszyscy. Jedyną osłodą smutnej doli krynickiej jest wyborna trupa dramatyczna lwowska.

× „Stowarzyszenie słowiańskie”. Słuchacze uniwersytetu wiedeńskiego utworzyli pod powyższą nazwą stowarzyszenie, poświęcone językowi i literaturze czeskiej, polskiej, tudzież innym słowiańskim. Wszelka polityczna tendencja ma być wyłączoną.

× „Człowiek leśny” w Karpatach. Dziennik *Felvidéki Hirado*, wychodzący w Schemnitz na Węgrzech, donosi, iż w tych dniach do miasta tego przybyło kilku przestraszonych ludzi, zapewniając, że w okolicy w górach spotkali się z „człowiekiem leśnym”... Miał on być nagi, porośły włosiem, wysoki, z czarną długą brodą, śmieje się lub jęczy, a na widok ludzi ucieka. Prawdopodobnie jest to jakiś obłąkany, który uszedł do rzadko uczęszczanych lasów i zdziczał. Lud jednak wierzy, iż jest to „duch gór”, a mniej łatwowierni przypuszczają istnienie „człowieka leśnego”, pierwotnego i dzikiego zupełnie!

× Antoni Rubinstein udał się w dniu 25-ym b. m. do Brukseli. Opera jego „Nero” przedstawioną będzie w nim w Antwerpii i Genewie.

× Największy zegar na świecie znajduje się na wieży pałacu Westminster w Londynie. Cztery jego cyferblaty mają 22 stóp obwodu, za każdą zaś minutą wskazówka posuwa się o cal jeden. Zegar ten idzie przez 8 1/2 dni, bije zaś tylko przez dni 7 1/8 i tym sposobem sam dopomina się o nakręcenie, które trwa całe dwie godziny. Wąhadło ma 15 stóp długości. Koła zrobione są z lanego żelaza. Dzwonek bijący godziny mm 8 stóp wysokości, 9 zaś stóp średnicy. Waży on prawie 15 beczek, a sam młotek przeszło 400 funtów. Dzwonek bije kwadrans. Stenografowie w parlamencie regulują pracę swoją podług niego, za każdym bowiem uderzeniem zegaru luzują się wzajemnie.

× Strach. Wobec obojętności, jaką Europa okazuje przeróżnym epidemjom, dziwnym jest prawdziwie strach przed cholera, który z zakątków Europy rozbiegł się po całym łądzie stałym... Epidemje durzycy, dyfteryi, ospy zabierają jednakże niemniej ofiar niż cholera? *Wiener Med. Presse* przypomina, iż niedawno, bo w r. 1881-ym, zmarło na ospę w jednym Wiedniu w ciągu 5-iu miesięcy 1,760 osób (z 8,000 chorých), gdy tymczasem epidemja cholery w r. 1873-im, zabrała w Wiedniu tylko 1,500 ofiar... Gazeta wymienia zaleca nieco zimnej krwi przy zarządzaniu środków ochronnych—strach, a zwłaszcza strach przed cholera, może być złym doradcą (*vide* Ocl o wiez).

Nekrologja.

† Dnia 31 lipca r. b. powiększyła grono aniolków ś. p. Martynka Pihuta, przeżywszy lat 4 i miesięcy 6. Stroskani rodzice zapraszają krewnych, znajomych i życzliwych na mszę św. dnia 2 sierpnia, w sobotę, o godzinie 10-jej zrana, w kościele św. Krzyża, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 4-jej po południu, na ementarz powązkowski. —2457—

† Dnia 2 sierpnia w sobotę, odbędzie się nabożeństwo żałobne jako w dzień imienin ś. p. Marji z Moszyńskich Oliwińskiej, o godzinie 9-jej zrana, w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, na które pozostałe córki zapraszają familję i życzliwych. —2452—

† W dniu 2 sierpnia, w sobotę, o godzinie 9-jej zrana, w kościele św. Barbary na Koszykach, odprawione będzie żałobne nabożeństwo, za duszę ś. p. Gustawa Leszczewskiego, na które zaprasza się rodzinę i przyjaciół zmarłego. —2453—

† Dnia 4 sierpnia, jako w rocznicę śmierci ś. p. Feliksa Rosińskiego, b. rzeczywistego rady stanu, naczelnego prokuratora b. rządzącego senatu Królestwa Polskiego, za duszę ś. p. Feliksa, oraz małżonki Marjanny z Kulrychów Rosińskich, odprawione będzie żałobne nabożeństwo w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, o godzinie 9-jej zrana, na które pozostałe córki, zięciowie, wnuki i prawnuki zapraszają krewnych, kolegów, przyjaciół i znajomych zmarłego. —2456—

Z Cesarstwa.

Petersburg 30-go lipca.—Wiedeński korespondent *Petersburskich wiadomości* pisze: „Zjazd cesarza Franciszka Józefa z cesarzem niemieckim Wilhelmem odbędzie się w tym roku zapewne w Salzburgu albo w Ischl. Zjazdy te odbywają się corocznie i dlatego zwykle nie przywiązują się do nich szczególnego znaczenia. W bieżącym roku, jak obecnie twierdzą, przedmiotem porozumienia obudwóch cesarzy będą zbrodnicze zamachy i nieporządki wywoływane przez socjalistów, anarchistów i antisemitów. Dlatego należy się spodziewać, że mające się odbyć spotkanie pociągnie za sobą pewne praktyczne rezultaty, dotyczące środków ochronnych, jakie wkrótce zaprowadzone być mają w obu cesarstwach przeciwko zbrodniczej bandzie, nie cofającej się przed żadnymi środkami i zarazem tyle

zuchwałej, że śmie przywłaszczać sobie miano obrońcy praw narodu."

Petersburg 30-go lipca. — *Nowoje wremja* rozwdzi się w ostatnim numerze nad policyjno-paszportowymi ograniczeniami, jakim od niedawnego czasu ulegają przybywający do Berlina, a nawet i już tam zamieszkali rosjanie i rosyjscy poddani. Według informacji niektórych gazet, pisze petersburski organ, środek przedsięwzięty przez berlińską policję dotknął ludzi rozmaitych zawodów, kupeców, subiektów, rzemieślników, studentów; w liczbie wydanych są i młodzi ludzie i starcy, oraz kilku rosjan pożenionych z niemieckimi poddanymi. Ale według innych objaśnień relegowaniu z Berlina ulegają tylko ci poddani rosyjscy, którzy nie mogą przedstawić dowodów na to, że posiadają dostateczne środki do życia. Początkowo domyślano się, że pomienione środki policyjne zostały zaprowadzone z rozkazu wyższej władzy i są w związku z toczącymi się układami co do środków, jakich użyć należy przeciwko anarchistom, ale sądząc z zamieszczonego w *National Zeitung* doniesienia, widocznie półurzędowego charakteru, wydalenie z Berlina poddanych rosyjskich dzieje się na mocy przepisów datujących jeszcze z 1880-go roku i wydanych z powodu aresztowania i ekstradycji pewnego rosjanina, który przybył do Berlina pod pozorem prac naukowych, a w istocie okazał się nihilistą. Z czasem owe przepisy poszły prawie zapomnienie, ale niedawno postanowiono znowu stosować je z większą skrupulatnością. O takiej swojej decyzji rząd niemiecki zawczasu już przesłał zawiadomienia rządowi rosyjskiemu."

Moskwa 30-go lipca. — Jakiś p. Wern, opisujący w *Mosk. wiedz.* odbytą za granicą podróż, zamieścił w tym opisie następujący ustęp z Bolonji, gdzie turysta kazał się fiakrowi zawieźć do słowiańskiej akademii. „*Akademja Mickiewicza*, czytamy na drzwiach. Zapewne się omylił? mówię do stangreta. — Ale gdzież tam signor? Słowiańska akademja czy akademja Mickiewicza, to jedno. W Bolonji nazywają ją i tak i tak. — Tak tedy zaraz od pierwszego kroku stanęło przedemną pytanie, dlaczego instytucja, która wzięła na siebie tak obszerne i ogólne zadanie, jak nauczanie wszystkich narzeczy słowiańskich, przybrała nazwę akademji Mickiewicza? Dzwonię, wchodzi i w oczekiwaniu na prezydenta przeglądam apartamenty akademji. Szereg czystych pokojów, wszędzie szafy z książkami, na słupach biusty, na ścianach obrazy, na gzymsach ryciny. Oto biust Mickiewicza, dalej Krasiniego, Kopernika. Oto kopie z obrazów Siemiradzkiego i innych polskich artystów. Wszystko to pięknie, ale gdzież biusty Łomonosowa, Dierżawina, Puszkina, Gogola? Gdzież kopie z obrazów Briułowa albo Iwanowa? Nie, tego nie ma. Wśród setek polskich książek wygląda jakiś nieszcześliwy elementarz, wykluczony z powodu niedokładności z rosyjskich szkół wiejskich. Tak więc stumiljonowy naród, władający najbogatszym i oryginalnym językiem, bogatą literaturą i mnóstwem sławnych nazwisk, został zapomniany przez słowiańską akademję, a popiersia Gogola i Puszkina nie znalazły dla siebie miejsca obok Mickiewicza i Krasiniego. Czulem się obrażony za moją ojczyznę, czulem się obrażony tą ironiczną nazwą *Słowiańskiej akademji*, kiedy Ruś, matka całego świata słowiańskiego, do niej nie weszła. Wziawszy kapelusz, chciałem się oddalić, ale w tej chwili pokazał się prezydent... Osobistość prezydenta i jego zapatrywania także się nie podobały panu Wernowi."

Z OSTATNIEJ POCZTY.

Kraków 30-go lipca. — Pomiedzy Krzeszowicami i Zabierzowem, gdzie świeżo dokonano zamachu na kolej, wczoraj wieczorem pociąg wiedeński napotkał znowu wielką płytę kamienną na szynach. Lokomotywa została uszkodzona.

Lwów 30-go lipca. — O zaburzeniach w Borysławiu i Wolance podaje *Gaz. lwow.* raport urzędowy, z którego wyjmujemy kilka szczegółów. Oddawna wre tam nienawiść pomiedzy robotnikami chrześcijańskimi kompanji francuskiej eksploatacji nafty, tudzież kopaczami sąsiednich szybów, izraelitami. Wybuch zaburzeń nastąpił dnia 19-go z. m. w nocy wskutek kłótni kasjera żydowskiego na Wolance, Aszera Nadlera, z robotnikiem Franciszkiem Karzewskim o dług zaległy. Na krzyk nadbiegło z obu stron wielu robotników; poczęła się bójka; zwołani dzwonem alarmowym robotnicy rzucili się na domy żydowskie i spustoszyli ich dziesięć. Po godzinie 1-ej w nocy żandarmi położyli kres ekscesom, które ponowiły się wszakże gwałtowniej nazajutrz po południu. Uzbrowieni w palki i siekiery robotnicy napadli na synagogę i poczynili w niej spustoszenia. Równocześnie około 3,000 robotników żydowskich rzuciło się na koszary kompanji francuskiej, gdzie zniszczono drzwi, okna i sprzęty. Dwóch ro-

botników poniosło ciężkie rany, a 30 lekkie. Gdy z sąsiedniego Borysławia nadciągnęło w pomoc jeszcze 800 robotników żydowskich, którzy poczęli miotać kamieniami na żandarmów i gotować się do dalszych rabunków, komendant posterunku, Świdziński, dał ognia do herszta ekscedentów, Susche Gronowettera, i zranił go w żołądek, inny zaś żandarm postrzelił drugiego przewodcę Mortka Patracha. Teraz dopiero tłum ludu się rozbiegł. Aresztowano wiele osób.

Zagrzeb 30-go lipca. — *Sloboda* wzywa relegowanych studentów uniwersytetu zagrzebskiego, aby oddali się w opiekę „potężnego i bogatego władcy Rosji”.

Berlin 30-go lipca. — Dyrektor urzędu zdrowia w Niemczech, Struck, wziął dymisję; następcą jego ma zostać dr Koch.

Paryż 30 lipca. — Wnosząc z gorączkowego rozdrażnienia, jakie panowało dziś w izbie, nie można liczyć na gładki przebieg kongresu. Ferrygo przyjęła opozycja ironicznym śmiechem i okrzykami: „A co się stało z artykułem ósmym?” Jolibois (bonapartysta) i Lockroy (skrajna lewica) żądali, aby nie głosować za zmienionym projektem, ale orzec po prostu, że kongres ma się zebrać. Rząd oświadczył się za odesłaniem projektu do komisji.

Paryż 30-go lipca. — Ferry przedstawił dzisiaj izbie uchwalony wczoraj przez senat projekt rewizji konstytucji i zażądał nagłośnić rozpraw, którą izba 314 głosami przeciw 48-iu uchwaliła. Projekt przekazano komisji, która zbierze się wponiedziałek. Biura wybiorą w dniu tym komisję, we wtorek lub w środę nastąpi zebranie kongresu.

Paryż 30-go lipca. — Ferry przyjmował dzisiaj posła Li Fong Pao. Układy między posłem francuskim Patenôtre i wicekrólem Nankinu odbywają się w Szanghaji.

Londyn 30-go lipca. — Anglja proponuje uchwalenie prowizorium finansowego dla Egiptu na lat trzy, poczem nastąpiłaby redukcja procentów od długu o 1/2%.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”

Paryż 1-go sierpnia.

Izba przyjęła projekt rewizji konstytucji według redakcji senatu.

Paryż 1-go sierpnia.

Ajencja Havasa prostuje wiadomości *Times’ów*, jakoby w Tientsinie poseł francuski Fournier i Li Hung Chang ułożyli się ustnie o odroczenie ewakuacji twierdz tonkińskich przez wojska chińskie, poczem Fournier doręczyć miał Li Hung Changowi notę, określającą terminy ewakuacji, która to nota została ze zgodą Li Hung Changa doręczoną Ferry’emu. Nieprawdą jest, jakoby Li Hung Chang wykreślił terminy, a Fournier zgodził się na to wykreślenie.

Londyn 1-go sierpnia.

Na wczorajszym posiedzeniu izby wyższej lord Granville oznajmił, że wczoraj odbyło się posiedzenie konferencji egipskiej. Przyszłe posiedzenie naznaczono na sobotę. Waddington nie otrzymał dotąd instrukcji.

Belgrad 1-go sierpnia.

Delegowani Austrii, Niemiec i Rosji przesłali już rządowi swojemu wypracowany wspólnie projekt załatwienia sporu granicznego pomiedzy Serbją i Bułgarią.

Konstantynopol 1-go sierpnia.

W. Porta upoważniła posła swojego w Paryżu, Essada baszę, do traktowania z baronem Hirschem sprawie budowy kolei tureckich. Trudność stanowi zadanie W. Porty, aby towarzystwo kolejowe zachowało ściśle turecki charakter.

Konstantynopol 1-go sierpnia.

Półwysep Cizykus doznaje od kilku dni perjodycznego o jednej godzinie wstrząśnienia; ludność wystraszona oczekuje katastrofy z niemałą rozpaczą.

Petersburg 1-go sierpnia.

Inżynier komitetu technicznego dla dróg i komunikacji wodnych, Kostenecki, mianowany został szefem warszawskiego okręgu komunikacji.

Cholera.

Ostatnia pocztą

Paryż 30-go lipca. — Delegacja skrajnej lewicy zwiedziła dzisiaj Tulon. Stan rzeczy w Marsylii i, Tulonie polepszył się znacznie.

Paryż 30-go lipca. — Dzisiaj od rana do wieczora zmarło w Tulonie na cholere osób trzy, a w Marsylii ośm.

Bukareszt 30-go lipca. — Zmarł tutaj na cholera nostras uczeń wydziału lekarskiego w Wiedniu, dr Rissdörfer.

Ostatnie telegramy

Turyn 1-go sierpnia.

Pogłoski o ukazaniu się tutaj cholery są bezpodstawne.

GIEŁDA.

dnia 1-go sierpnia 1884-go roku

Za weksle długoterminowe na Berlin 49.15 żądano—49.07 1/2 stałe, choć w niewielkich ilościach płacono, krótkoterminowe, za które 49.05 żądano z początku płacono 48.90, później podskoczyły do 48.95, a w końcu nawet do 48.97 1/2.

Na pomniejsze miasta niemieckie długoterminowymi dokonano małych obrotów po 49.02 1/2.

Na Londyn za długoterminowe 9.98, za krótkoterminowe 9.97 żądano. Te ostatnie po 9.95 nabywano również jednak w ilościach nieznacznych.

Na Paryż 39.82 1/2 bez zmiany, lecz płacono 39.72 z początku bardzo chętnie, później zaś kurs się podniósł do 39.80.

Na Wiedeń 82.25 w żądaniu, bez obrotów

Papiery nie miały powodzenia.

Listy likwidacyjne 87.30 i 87.15 wedle wielkości odcinków w żądaniu (więcej niż wczoraj o 5 — 10 kop.) Do tranzakcyj jednak nie doszło.

Pożyczka wschodnia 93.25. Słyszeliśmy o drobnej tranzakcji drugą emisją po 93.15 zawartą.

Listy wileńskie krótkoterminowe 93, jak wczoraj w żądaniu.

Listy zastawne ziemskie 97.20, 97.15 i 97 za serje I, 96.40, 96.30, 96.25 za III, 95.50 za IV w żądaniu. O tranzakcjach nie ma mowy, a jeśliby kto chciał kupić, żądałby ustępstw wcale pokaźnych. Słyszeliśmy o ofiarowywaniu 97 za A. serji I.

Listy miejskie 93.70, 92.30, 92 i 91.80, czyli w serji II i III niżej, w IV wyżej nieco niż wczoraj, lecz także tylko nominalnie.

Obliży m. Warszawy po 91 w żądaniu

Listy łódzkie 84.50, 83.40 i 83.

Akcje bez ruchu.

Godzina 12 1/2. Usposobienie dosyć mocne, lecz ruch żaden.

J. Wł

Sprawozdanie z targu artykułami żywności.

Pomimo pomyślnych zbiorów i ukończenia przynajmniej pod Warszawą żniw, cena chleba jeszcze dotąd jest ciągle niezmienną. Bochenek trzyfuntowy kosztuje jak kosztował 11 1/2 do 15 1/2 kop., stosownie do gatunku mąki z której jest wypiekany.

Mięso wołowe trzyma się w jednej mierze. Połędwica 22 1/2 do 25, pieczeń zrazowa, krzyżowa, jednym słowem mięso wyborowe 15 kop., mięso na rosół 12—14 kop. za funt.

Cynadry 20—25, cztery nogi 80—100, ozór 75—100, flak 75 kop.

Cielęcina zdrożała, pora jej już mija. Dyszek i kotlet 16—18 kop. za funt, inne części 15 kop.

Móźdzek 15, cztery nóżki 26, wątróbka 25 kop.

Baranina tańsza niż zeszłego tygodnia. Najpiękniejszej od dyszki i combru dostanie po 13, gorszą zaś i od 11 kop. za funt oddają. Inne części 9—10 kop. za funt.

Wieprzowina w jednej cenie 15 kop. za funt od szynki, 18 schab, 16 boczek, inne części 14—15 kop.

Kiełbasa świeża w jatkach 18, w sklepach 24 kop., szynka surowa wędzona w całości 25, połędwica wędzona 40 kop. funt.

Prosięta żywe 50—160 kop. za sztukę.

W nowych bazarach na Grzybowie i na Krochmalnej oraz na Starem-Mieście, jak zwykle, sprzedają mięso o 1—1 1/2 kop. na funcie taniej. P. Lenartowicz chwilowo wycofał się z handlu detalicznego.

Drobinu dostawiono na targi bardzo wiele, pomimo to jednak przy dobrym pokupie ceny były dosyć wysokie i wyższe nieco niż w zeszłym tygodniu. Indory młode 2 rs., starsze tużone 3—4 rs., indyczki młode 1—1.50, starsze 2—2.25. Perliczki młode 50 kop. sztuka, kureczęta 20—45, kaczki 35—60 kop., gęsi 100—180, kury stare 50—75 kop., koguty 60—80 kop. sztuka.

Ryb niewiele. Ceny niezmiennione prawie. Szeżupaki, karpie, liny i karasie żywe 30 kop., węgorze 35 kop. funt. Różne drobne 20 kop. Piskorz, których mnóstwo dowożą, po 5 kop. funt. Ryby śnięte stosunkowo drogie, gdyż zaledwie o 5 kop. na funcie od żywych tańsze.

Raki od 30 kop. do 2 rs. kopa.

Nabiału dowieziono bardzo wiele, żniwa bowiem pod Warszawą już są prawie ukończone. Dlatego też nabiał wrócił do dawniejszej ceny. Masło bez soli od 30—40 kop. funt, solone dobre 33 kop. Śmietana 30—37 1/2, mleko świeże 10, zbie-

16,000 łokci kwadr. Placu,
na Pelcowiznie, w miejscowości, gdzie egzystują Zakłady fabryczne i przemysłowe, blisko dworca kolei Nadwiślańskiej.—Dowiedzieć się można o warunkach przy ulicy Podwał № 15, stróż wskaże.

Posiadający dobrze język rusk poszukuje
zajęcia piśmiennego.
Oferty uprasza się składać w kantorze Kurjera Warszawskiego, pod lit. M. N. D. 2584

W Szkole realnej 6-klasowej prywatnej J. PANKIEWICZA,
przy ulicy Żłotej № 18, mieszczącej się, zapis dawnych uczniów i nowych kandydatów, na r. 1884/5, rozpocznie się dnia 4 (16) Sierpnia r. b. i odbywać się będzie codziennie, prócz świąt i niedziel, od godz. 9 rano do 2 z południa. Lekcje rozpoczyna się 16 (28) t. m. 2583

Nowa kuchnia
na Krakowskim-Przedmieściu № 4, wydaje czysto i smacznie przyrządzone obiady z 4 dań po kop. 25, a także śniadania i kolacje. Pragnąc przekonać się o dobroci tychże Szan. Publiczność, raczy mnie zaszczylić swemi względami.—Z uszanowaniem **J. N.** 2580

PENSJA ŻEŃSKA
Wandy Alexandrowiczowej,
przy ulicy Chmielnej № 12, pierwsze piętro, zawiadamia Sz. Rodziców i Opiekunów, że zapis uczniem: pensjonarek, półpensjonarek, jakoteż i przychodnich na rok szkolny 1884/5, zaczyna się z d. 4 (16) Sierpnia. Lekcje z rozporządzenia Władzy rozpoczynają się dnia 7 (19) Sierpnia. 2573

OGIER
gniudy, 7-letni, z atestatem stadniny pułkownika Iljaszenko do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście w gmachu uniwersytetu. Wiadomość u miejscowego stróża. 2576

BAZYLI PERŁOW I SYNOWIE,
polecają **HERBATĘ**
w wyższych gatunkach
przeszło 80 własnych magazynów, które znajdują się:
w Warszawie: 1) Nowy-Swiat 31, 2) Marszałkowska 44, 3) Leszno 39, 4) Długa 11, 5) Elektoralna № 10 i 6) Praga 7; — w Moskwie, Petersburgu, Charkowie, Kijowie, Odessie, Tyflisie, Wilnie, Dynaburgu, Rydze, Pskowie, Mińsku, Grodnie, Orle, Kursku, Taganrogu, Władykaukazie, Nowoczerkasku, Woroneżu, Tambowie, Saratowie, Niżnym-Nowogrodzie, Kremieńczugu, Elizawetgradzie, Rybnie, Wiedniu, Paryżu, Berlinie i na Niżnonowogrodzkim jarmarku.
Kantor Główny, Skład i rozważanie w Moskwie: ulica 1-a Mieszczańska, dom własny.
W Warszawie, Nowy-Swiat Nr 31.
Główny Skład Świec Stearynowych Newskiego Towarzyswa. 435R

SKŁAD ZEGARKÓW
Ludwika Maurycego
Dawniej **LILPOP** od roku 1789,
Senatorska Nr 496, wprost Szkoły Junkrów.
Otrzymał wybór zegarków złotych i srebrnych Patka, Philippa i S-ki Ch. F. Tissot i syn, i innych fabryk, i takowe poleca po cenach możliwie tanich. Wybór zegarków niklowych Remontuarów w najlepszym gatunku. Zegary biurkowe, ściennie i stołowe, Łańcuchy: złote, srebrne i z trwałej kompozycji francuskiej.
Reparacje zegarów i zegarków wykonywane jak najdokładniej po cenach niskich z dwuletnim poręczaniem.
Zakład przyjmuje obstarunki na zegary wieżowe wszelkiej konstrukcji. 1891r

FABRYKA
WYROBÓW PLATEROWANYCH
NORBLIN i SPÓŁKA,
egzystująca od roku 1834 przy ulicy Chłodnej Nr 3, z dniem 1-go Lipca r. b., przeniesioną została na ulicę Żelazną Nr 19, o czem podaje się do wiadomości Szan. Interessantów. 2582

Nauka i wychowanie.
Wanda Rafalska jak lat poprzednich tak i teraz przyjmuje na stancję uczennice, pragnące uczęszczać do zakładów naukowych lub chcących pobierać edukację domową, zapewniając im pomoc naukową i troskliwą opiekę moralną. O warunkach dowiedzieć się można z dniem 10 Sierpnia, od godziny 11-ej do 3-ej po południu. Ulica Sienna № 9. 11278

Petersburskiego uniwersytetu student udziela lekcji matematyki, oraz wszystkich przedmiotów gimnazjalnych. Oferty pod wyrazem „Petersburg“ uprasza składać w kantorze Kurjera. 11357

Potrzebna jest na pensję № 21 ulica Długa, Niemka wykształcona, z dyplomem wyższym, na godziny, lub demi-place i francuzka do konwersacji, posiadająca dobrze swój język. 11357

Potrzebna zaraz roslanka gimnazjalka. Nowy-Swiat 35, 1-e piętro od godz. 5½—7. 1821

Potrzebny wykwalifikowany nauczyciel do szkoły prywatnej na prowincję. Zgłaszać się: Jakulewicz, Twarda 49, między godziną 4 a 6 po południu. 11390

Rodowitego niemca do korespondencji i konwersacji w godzinach wieczornych poszukuje handlowiec. Adresy w kantorze Kurjera pod literą K. 11579

Lekcje francuskiego żyćzy sobie pobierać młody człowiek wieczorem od 7-ej. Adresy w kantorze Kurjera pod literą L. 11580

Potrzebna jest bona francuzka, lub polka z francuzkim na demi-place. Ul. Warecka № 7, mieszk. 23. 11573

Posady i Prace.
Praktykanci mogą być przyjęci do pracowni wyrobów optycznych i mechanicznych J. Taycherta, Niecała 10, w podwórzu. 1830

Skład wód mineralnych naturalnych, przy Apteczce pod firmą
D. T. Heinrich
istniejący, zaopatrzony został w wody **Vichy**, tegorocznego czerpania ze źródeł: **Grande Grille, Hopital, Celeslins, Hautrives, Mesdames, Chomel.** — Woda **Vichy** używana jest w cierpieniach organów trawienia, w chorobach wątroby, przy kamieniach żółciowych, w chorobach śledziony, w chorobach cukrowej, przy wydzielaniu piasku i białka, w cierpieniach pęcherza, padgrze, reumatyzmie, oraz w cierpieniach nerwowych na podstawie artretycznej rozwijających się. 736R

Zakład Litograficzny i drukarski,
egzystujący od lat 10 w Warszawie, z stałą klientellą, posiadający 4 prasy ręczne i 1-a maszynę litograficzną oraz małą pospieszną drukarską maszynę z wszelkimi rekwizytami, — jest do sprzedania w całości pod bardzo korzystnymi warunkami. Reflektanci zechcą złożyć adresy swoje w kiosku ul. Elektoralna przy szpitalu S-go Duchy. 1875R


Maszyny do szycia,
na tygodniowe raty po rs. 1
Juljan Berg,
14. Mazowiecka 14.
MEBLE
z 4-eh pokoi, z powodu nagłego wyjazdu pozostawiono u szwajcara do sprzedania. Można takowe nabyć bardzo tanio. Wiadomość ulica Szkolna № 3, można także wejść przez Marszałkowską № 52. 2587

KAMIENICA
do sprzedania, na warunkach bardzo korzystnych w punkcie środkowym miasta w szacunku rs. 250.000, potrzeba mieć gotowizny 100.000 zaraz bez pośrednictwa.—Wiadomość kantor Kurjera Warsz., pod lit. K. W. 2581

Zaraz lub od św. Michała jest do wynajęcia
bez pośrednictwa osób trzecich przy ulicy Wilczej w domu № 15a lokal parterowy, frontowy, odpowiedni na założenie apteki. Wiadomość u właściciela domu. 2579

POSADZKA
55 taffi, dębowa masiv.
180 „ fornierowana mało używana, w zupełności sucha, tanio do sprzedania. — Wiadomość: Danielewiczowska № 6/616 u p. Chodnikiewicza stolarka. 2532

Do wynajęcia w każdym czasie
1, 2 lub 3 Pokoje 1872R
z kuchnią lub bez takowej, na 1-m piętrze od frontu z balkonem, za cenę umiarkowaną.—Wiadomość w fabryce Luster **MAURYCEGO SILBERBERGA**, Rymarska № 6.

Ważna wiadomość
dla osób poszukujących **Imienia Ojca**, dla dziecka bezimiennego. Osoby interesowane raczą się zgłosić po **Adres** do Kantoru Kurjera Warszawskiego. 2565

Najnowsze Korty i Materiały
NA
Płaszczki damskie
z fabryk krajowych
jak również francuskie i angielskie poleca
Skład Sukna i Kortów
F. WINKLERA.
ulica Kotzebue, róg Wierzbowej, dom hr. Krasińskiego. 679R

Egzystujący od roku 1836
ZAKŁAD
Galanteryjno-Lakierniczy i Kalligraficzny,
Ludwika Rühl,
ul. Leszno Nr 37,
przyjmuje do lakierowania, bronzowania i złocenia, wszelkie wyroby z blachy, metalu, szkła, marmuru, odfwieżania domów olejno, wystaw sklepowych, drzwi, okien, posadzek, nagrobków itp., oraz pisanie szyldów, po cenach przystępnych. — Tamże potrzebny **Uczeń** dobrej konduity. 2437

Osiadłszy w Krakowie dla wykształcenia mego dziecka, przyjmę chętnie
paru chłopców
uczęszczających do tutejszych szkół do siebie, poręczając za najtroskliwszą opiekę. — Język francuzki i korepetycja w domu.
Konstantowa Jelowicka z gub. Podols. 2515
Kraków, Rynek 9.

Do składu wódek, Praga 178, Brukowa róg Targowej, potrzebny administrator z kaucją.
Kaligraf i rysownik do fantazyjnych napisów potrzebny. Papeterje, Leszno 12. 11345

Osoba inteligentna poszukuje miejsca do towarzystwa lub zarządu domem. Ul. Marjensztadt domu № 16, mieszkania 13. 11489

Osoba przybyła z prowincji, obznajmiona z handlem, poszukuje miejsca sklepowej, kasjerki, buchalterki w jakim handlu kolonialnym, galanteryjnym, bielizny, magazynie mód i t. p., za bardzo skromne wynagrodzenie. Adresy uprasza składać w biurze ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, Senatorska 18, pod lit. O. B. 1827

Człowiek pojedynczy w sile wieku, pilny i energiczny, który zarządzał zakładami parowemi, mogący prowadzić każdy interes, poszukuje posady tu, lub na wyjazd. Oferty przyjmuje kantor Kurjera Warsz. pod lit. J. M.

Poszukuje się zdolnego ślusarza mecha-
nika do nadzoru kotłów i maszyn w War-
szawie. Zgłosić się do biura technicznego
Steinert i Jantzen, Miodowa 11. 11427

Prządca dobr. kawaler, z kilkoletnią prakty-
ką, z powodu sprzedaży majątku, poszu-
kuje posady, którą mrze objąć zaraz. Wia-
domość: Ziota № 8, mieszk. 1, pod lit. W. Z.
do 1 Sierpnia, później stacja Pniewo, w Żych-
linie, u Wielmożnego Kubickiego. 11460

Potrzebny jest uczeń od lat 13—15, do za-
kładu bronzowniczo-cyflerskiego, z począt-
kami nauk szkolnych. Nowolipie № 6 nowy.

Poszukuje się rzadcy z kaucją rubli ty-
siąc, do domu przynoszącego rocznie do-
chodu około 10 tysięcy rubli. Wiadomość: ul.
Zgoda № 1522/5, u stróża. 1825

Człowiek poszukuje obowiązku do sklepu
ze świadczeniami i z kaucją rs. 100. Oferty
proszę składać w kiosku wprost Koperni-
ka pod lit. L. K. 11517

Potrzebny jest na wieś człowiek pojedyn-
czy, w starszym wieku, do zastąpienia wła-
ściciela w gospodarstwie, znający język ruski
mają pierwszeństwo. Reflektanci złożą adresy
w kantorze Kur. Warsz. pod lit. M. Z. 11564

Nagrody rs. 50 za wyszukanie posady mło-
demu człowiekowi, znającemu język polski,
ruski i niemiecki. Adres w kiosku, róg Le-
szna i Rymarskiej, lub pozostać oferty
pod № 50 tamże. 1840

Młody człowiek z kaucją rs. 1,000, z do-
brą opinią, poszukuje miejsca inkasenta, w
jednym z tutejszych kantorów lub fabryk, w
godzinach następujących to jest: od 10 rano
do 2 po południu. Biegłym on jest w języku
niemieckim. Oferty składać można pod lite-
rami K. L. M. w kantorze Kurjera Warszaw-
skiego. 11556

Rządca domu. Były urzędnik w siłę wieku,
roboznany z policyjnymi przepisami i pro-
wadzeniem ksiąg meldunkowych, poszukuje
miejsca rzadcy domu. Na żądanie przedsta-
wić może kaucję, gotowizną od 750 do 1,500
rubli. Oferty uprasza się nadsyłać pod lite-
rami T. B., ulica Książęca № 5, stróż wskazuje.

Potrzebna paniąka zręczna do negliży-
Ulica Chłodna № 19, mieszk. 4. 11562

Pziela francuskie przyjmują do tłumaczenia
na język polski. Podwal № 3, mieszk. 20.
Emilia P. 11558

Potrzebna panna podręczna do pracowni
sukien. Wilcza 18, stróż wskazuje. 1839

Przybyła z prowincji niemka, życzy przy-
jąć miejsce sklepowej lub bony i wyręcze-
nia pani. Stare-Miasto № 2, m. 13. 11569

Uczeń handlowy, któryby ukończył przynaj-
mniej 2 klasy gimnaz., potrzebny do warsz.
laboratorium chemicznego. Zgłosić się: ulica
Świętojerska № 12, do godziny 12 w południe.

Uczeń w wieku lat 14, umiejący czytać i
pisać, potrzebny do cukierni na prowincję.
Wiadomość: ul. Danielewiczowska № 2, u p.
Doroszk. 1842

Kupno i sprzedaż.

Meble wyprzedaje z magazynu, rozmaitego
rodzaju, nowe i używane, garnitury wysie-
lane, szesłongi, kozetki, szafy, otomany, szaf-
ki, komody, po cenach bardzo niskich. № 8
Belańska № 8. 11507

Meble antyki do sprzedania bardzo tanio,
dwa łóżka, dwa słupki, konsola, biurko,
sofa z szufladami. Elektoralna 39, u tapicera.

Potrzebny jest na wieś zaprzęg złożony z
lekkiego powozu używanego lub faetonu i
z dwóch klaczy średniej ceny, z uprzążą.
Wiadomość proszę nadesłać: Chłodna № 31,
do właściciela domu. 11461

Dubeltówka odtyleowa i wyżeł ułożony,
z powodu utraty wzroku za bardzo przy-
stępną cenę do sprzedania, przy ul. Przyry-
nek № 1883a, wiadomość u stróża. 11453

Za rs. 100 biblioteka orzechowa zapełnio-
na powieściami naszych autorów i innych
w oprawie. Senatorska № 7, m. 1. 11380

Kto ma do sprzedania kredens mały, jesio-
nowy, jasny, używany, zechce pozostawić
adres pod lit. L. w kantorze Kurjera War-
szawskiego. 11400

Meble używane, garnitury różnego fasonu,
szafy, kredensy, biura, landszafty i t. d.,
wszystko za bezcen. Marszałkowska № 48,
róg Świętokrzyskiej. 11376

Fortepian wiedeński, garnitur mebli i sza-
fa do sukien do sprzedania. Wiejska № 7,
mieszkania 5. 11178

Kwity lombardowe, złoto, srebro, kupuje.
Elektoralna 33, mieszkania 19. 11316

Do sprzedania koń wałach, lat 5, skaro-
giniaty. Leszno 20, u stróża. 11370

Meble ozdobne z 5-u pokoi, do sprzedania
bardzo tanio, całe urządzenie lub części-
wo, lustra, tremo, firanki. Chmielna № 29,
między Zielną i Marszałkowską, stróż wskazuje.

Garnitur czarny, rzeźbiony, orzechowy, e-
legancki, urządzenie jadalnego pokoju de-
bowe, oraz inne meble z kilku pokoi do
sprzedania bardzo tanio. Chmielna 25, stróż
wskazuje. 10682

Meble z kilku pokoi do sprzedania tanio.
Róg Brackiej i Widok № 2, m. 8. 11384

Do sprzedania fortepian zagraniczny, czar-
ny, prawie nowy, w fabryce fortepianów,
Leszno № 20. 11371

Meble: garnitur czarny salony, orzecho-
wy aksamitny, urządzenie jadalnego poko-
ju dębowe, oraz inne meble z 6-u pokoi do
sprzedania razem lub częściowo. Marszałkow-
ska № 26, róg Chmielnej, od frontu, m. 14.

Pianino czarne, nowe, zagraniczne, jest do
sprzedania za przystępną cenę. Ul. Współ-
na № 19. 11484

Nowo-otworzony magazyn mebli nowych
ni używanych, sprzedaje po bardzo niskich
cenach. Marszałkowska № 54, przez sień w
podwórzu. Wagner. 11496

Do sprzedania szafy dębowe rzeźbione, 2
tuziny krzesel dębowych niskich. Leszno
№ 59, stróż wskazuje. 11505

Do sprzedania lustro duże stojące z kon-
sola w ramach orzechowych matowych.
Leszno № 18, mieszkania № 10. 11474

Z powodu wyjazdu jest do sprzedania sza-
fka, komoda, dwa stoły i różne inne rzeczy.
Furmańska № 6, mieszkania 9, oraz mieszka-
nie do wynajęcia. 1824

Umeblowanie: salon, kredens wielki rze-
źbiony, także stół, krzesła, szafy wielkie
dębowe, garnitur orzechowy, jedwabny, toale-
ta, szafka do bielizny, umywalnia, łóżka, oto-
manka, lustro, etc. obrazy, firanki, kilka dy-
wanów, żyrandol wielki kandelabry, lampa
wisząca i stołowa do zbycia zaraz. Szpitalna 3,
stróż wskazuje. 11541

Meble ozdobne z 6-ciu pokoi, kompletne u-
rządzenie do sprzedania bardzo tanio, ra-
zem lub częściowo, oraz lustra, tremo i fi-
ranki, na ulicy Chmielnej w pałacu № 26,
mieszkania 9, czwarty dom od rogu Marszał-
kowskiej, stróż wskazuje. 11165

Do sprzedania tanio 2-e nowe suknie. Ul.
Wilcza 22, mieszk. 11. 1835

Lampy: salona z figurą, dwie stołowe
wiszące, dwie ściennie i kandelabry bron-
zowe do sprzedania. Marszałkowska № 54, u
stróża. 11555

Dog. Amatorom rasowych psów, niniejszem
donosi się, że 4 dogi sześciotygodniowe są
do odstąpienia przy ulicy Długiej № 9, wia-
domość u stróża. 11560

Nowe futryny do okien i drzwi suche, ró-
wnież 1½, cała grubości deski, oraz cegła
stara, dobra jeszcze do użytku, do sprze-
dania w domu pod № 23 Tanka. 11581

Wierchowicz 7-letni, bez wad, do sprze-
dania na polu Mokotowskim w pułku pe-
tersburskim. Wiadomość u stangreta Nie-
krasa. 11582

Jest do sprzedania wolant, dobrze zbudowa-
ny, za bardzo niską cenę. Ulica Leszno
№ 64, wiadomość w zakładzie stelmachskim.

Kareta czterookonowa, zdatna na remizę
lub do hotelu, w dobrym stanie, pozosta-
wiona w komis do sprzedania, za bardzo przy-
stępną cenę. Wiad. w fabryce powozów Rze-
szotarskiego, Krakowskie-Przedmieście № 15.

Z powodu wyjazdu, są do sprzedania: do-
rożki, egoistki, zupełnie nowe; różne meble
i rzeczy, w dobrym stanie. Wiadomość: Saski
Plac № 7, dom byłszy Skwarowa, w lewym
pawilonie, w mieszkaniu generała Zwierew.

Szafy orzechowe rozbierane, ładne, za przy-
stępną cenę. Ulica Ordynacka № 5, u sto-
larza. 11576

Do sprzedania maszyna Singera, amery-
kańska, bardzo dobra, za rs. 25. Króle-
wska № 37, mieszk. 12. 11575

Interesa handl. i majątk.

Pogrzebowy zakład B. Korpaczewskiego,
skład trumien i wszelkich efektów pogrze-
bowych. Nowy-Swiat 42. 18

Rs. 1,000 potrzebne są na dobrą hypotekę,
bez pośrednictwa osób trzecich. Oferty w
biurze ogłoszeń. Senatorska 18, pod lit. K. M. P.

Summy różne do ulokowania na hypotekach,
Piańska 34 m. 9. 10771

Restauracja elegancko urządzona, dobrze
się procentująca, przy jednej z pierwszo-
rzędnych ulic, jest zaraz do sprzedania. Wia-
domość u szwajcara hotelu Polskiego. 11373

Sklep do sprzedania. Wiadomość: Żelazna
№ 20 lit. A, m. 16. 11486

Rs. 4,000 do ulokowania na hypotekę, № 1-y
po towarzystwie. Wiadomość: ulica Długa
№ 11, w cukierni Górskiego, między 4-a a 6-a
po południu, bez pośrednictwa osób trzecich.

Z powodu interesów rodzinnych, jest do
odstąpienia, na przystępnych warunkach
na Nowej Pradze, przy ulicy Nowo-Praskiej
№ 70, sklep spożywczy. Wiad. na miejscu.

Sklepek wiktuałów do sprzedania każdej
Schwili. Wspólna № 19. 11500

Tylko z powodu nagłego wyjazdu do odstą-
pienia zaraz, elegancko urządzony sklep
dystrybucyjny. Niecała 11, hotel Brühlowski.

Jest do sprzedania sklep wiktuałów. Ulica
Piańska № 69. 11498

Dom nowy, do sprzedania bardzo tanio, ase-
kuracja 50.70. Nowa-Praga: ulica Strzelec-
ka № 29, wiadomość u pp. Kobyłańskich.

Apteka do wydzierżawienia na korzystnych
warunkach. Wiadomość w składzie mater-
jałów aptecznych p. Mrozowskiego. 11295

Magle do sprzedania przy ulicy Smolnej
№ 10. 11327

Rs. 10,000 potrzeba na pierwszy numer hy-
poteki domu. Oferty pod literami M. N. pro-
szę składać w kantorze Kur. Warsz. 11434

Sklep z towarem, przy ulicy Marszałkow-
skiej do sprzedania. Wiejska № 7, mie-
szkania 5. 11365

Sklep z mąką, oraz towarami korzennymi,
w dobrym punkcie, jest do odstąpienia. No-
wolipie 58. 11470

Suma rs. 5,000 potrzebna na spłatę, na hy-
potekę folwarku na drugi numer, oddalone-
go od Warszawy wiorst 9 szosą, na 12½
procent na rok; suma ta będzie się mieścić
prawie w wartości budynków ubezpieczonych
w towarzystwie rządowym, oprócz tego oso-
bista odpowiedzialność właściciela będzie bra-
ną w rachubę. Wiadomość u p. Rutkiewicza
reagenta, ulica Miodowa, w hypotece. 11368

Sklep wiktuałów na Szmulowiznie do sprze-
dania, z powodu wyjazdu, przy szosie Radzy-
mińskiej, blisko fabryki stalowej i kolei Peter-
sburskiej. Nabywca zechce się zgłosić pod
№ 25, dom Hamera. 11379

Koncesjonowane biuro realizacji doku-
mentów pieniężnych, (trzeci rok egzystu-
jące) L. Gruźewskiego, Sołna 18, (róg Leszna).
Sprawy sądowe we wszystkich instancjach
Cesarstwa i Królestwa prowadzi własnym fun-
duszem, jedynie za ustąpieniem przysądzonych
od dłużnika kosztów. Otwarte do 10 rano i od
3—5 po południu. 1738

Z powodu zmiany interesu, sklepik za rs.
40 do sprzedania. Miodowa 4. 11451

Pewny i korzystny interes do odstąpienia,
kapitał potrzebny 1,000 rs. Oferty pod W. G.
uprasza się składać w biurze ogłoszeń pp.
Rajchmana i Frendlera, Senatorska 18. 1833

Do sprzedania kolonia, pół morgi ogrodu
z zabudowaniem; na Woli № 28, przed emen-
tarem na prawo. 11553

Sklep wiktuałów w dobrym punkcie do od-
stąpienia. Jasna № 1. 1837

Korzystny interes. Skład maki i legumin
do sprzedania tanio z powodu słabości.
Wiadomość: Długa № 16, w składzie pierza.

Rs. 3,000 potrzeba na 1-y № hypoteki.
Wiadomość: Chmielna № 53/1550a, miesz-
kania 36. 11578

Kolonia do wydzierżawienia. Wiadomość:
Warecka № 9, m. 3, stróż wskazuje. 11577

Potrzebna jest suma do wypożyczenia rs.
2,500 na pewny № hypoteki ziem pod My-
szkowem i domu w Sławkowie, będących wła-
snością Jana i Juljanny Lesser. Dokumenty
własności rejestralne złożone zostały u pana
Bardzkiego na Lesznie, mieszkanie moje: uli-
ca Pańska № 10, mieszkania 2. 11554

Do ulokowania suma 20,000 rs. na dom
Dnia jednej z pryncypalnych ulic Warszawy
położony. Suma mieścić się winna w połowie
szacunku po towarzystwie. Wiadomość: Kró-
lewska № 4, m. 9, bez pośrednictwa. 11557

Okale.

W blizkości Saskiego ogrodu, Zielna 31,
do wynajęcia od 1 Lipca do 1 Września
3 pokoje umeblowane z kuchnią, za rs. 50
miesięcznie. Wiadomość u stróża. 1216

Do wynajęcia zaraz lub od 1 Październi-
ka r. b. lokale, w domu № 3 ulica Hoża,
6 pokoi z balkonem, przedpokój, kuchnia
ze zlewem, wodociągiem, wygodna, spiżarnia,
na 1-m piętrze, od frontu; 2 pokoje, przedpo-
kój, kuchnia ze zlewem, wodociągiem, na róż-
nych piętrach; sklepy różne z mieszkaniami
lub bez. Wiadomość o cenie u rzadcy w tym-
że domu. 11315

Letniego mieszkania poszukuje od 15 Sier-
pnia, możliwie blisko Warszawy i blisko
lasu, przy stacji kolejowej, najmniej 2 pokoje
z kuchnią. Adresy proszę zostawić w kanto-
rze Kurjera Warszawskiego dla M. O. 11473

Do wynajęcia zaraz duży salon z sypialnią,
elegancko umeblowane, z usługą, samowa-
rem, na żądanie z obiadem. Marszałkowska
№ 54, mieszk. 6. 11490

Na warsztaty lub składy obszerne pomie-
szczenie do wydzierżawienia tanio, na ulicy
Senatorskiej. Wiadomość: dom rolnicy hra-
biów: Skarbka i Ronkiera, hotel Europejski.

Jest do wynajęcia zaraz pokój, dla kobiety
bardzo przyzwoitej, ze stołem lub bez i
usługą. Aleja Jerozolimka № 32, m. 2,
od godz. 9 do 4 po południu. 11429

Pokój do wynajęcia przy rodzinie, przy ogro-
dzie Saskim. Adresy uprasza się zostawić
w kantorze Kur. Warsz. pod lit. A. W. 11377

Nowy-Swiat № 19. Do wynajęcia zaraz lub
od 1-go Października r. b. 6 pokoi, alko-
wa, kuchnia; 5 pokoi, alkoła, kuchnia, suche
i ciepłe. Nowy-Swiat № 4, 8 pokoi, kuchnia,
wszelkie lokale posiadają wodociągi, zlew i
wygody. 11096

W dobrym punkcie i tanio pokoje umeblo-
wane, z usługą: 1, 2, 3, 4, 5, z kuchnią
lub bez. Wiadomość w składzie kaszmirów
K. Mantey, ulica Świętokrzyska róg Włodzi-
mierskiej. 1781

Do wynajęcia pokój na parterze, z oa-
dzielniem wejściem i usługą. Ziota № 28b,
mieszkania 2. 11362

Tanio zaraz do wynajęcia wprost hotelu
Europejskiego, lokal na kantor lub mie-
szkanie, sześć pokoi, dwie kuchnie, stajnie,
wodociągi, wszelkie wygody, razem lub czę-
ściowo. Krakowskie-Przedmieście 36, stróż
wskazuje. 11444

Pokój z osobnym wejściem, dla kawalera
lub emeryta, z meblami i pościelą lub bez,
zaraz do wynajęcia. Wiadomość: Stare-Mia-
sto № 8, w podwórzu na 1-m piętrze, miesz-
kania № 15, stróż wskazuje. 1834

Zaraz do wynajęcia 1 pokój duży, elegancko
umeblowany, z usługą i samowarem, za rs.
12 miesięcznie. Ul. Zgoda № 3, m. 5. 11552

Nowy-Swiat № 1. Lokal z gruntu, od-
nowiony, 5 pokoi, przedpokój, kuchnia, na
2-m piętrze, z wodociągami i zlewem, oraz
różne sklepy zdatne na szynk, restaurację lub
inne proceder. Wiadomość u rzadcy domu lub
właściciela Szai Lothe, Muranowska № 30.

Pokoje 2, ładnie umeblowane, usługi, sa-
mowar, mieszczenie lub na dobę. Cena u-
miarkowana. Wspólna 34b. 1836

Potrzebna 6 lub 7 dużych pokoi z wszel-
kimi wygodami, najwyżej 2-e piętro, w o-
kolicy 3-ch Krzyży. Hoża 5, m. 2. 1838

Za rs. 20 do odstąpienia zaraz do kwar-
tału 3 pokoje, przedpokój, kuchnia i piwni-
ca; w Alei Jerozolimskiej № 30, m. 12. 11565

3 lub 2 pokoje, kuchnia i przedpokój, z me-
blami i usługą do wynajęcia zaraz. Wia-
domość: Hoża 14a, mieszk. 19. 11586

Pokój z meblami, dla kawalerów: jednego
lub dwóch. Ul. Piwna № 11, m. 13. 11584

Doniesienia rozmaite.

Fabryka kajetów, oraz zakład linjowania,
F. Krupiński i S-ka w Warszawie, Święto-
krzyska № 13; przyjmuje do linjowania wszel-
kie linjatury, wyrabia kajety szkolne wszel-
kiego rodzaju, tak ze swego jako też z po-
wierzzonego papieru; posiada na składzie go-
towe kajety, które sprzedaje po cenach bar-
dzo niskich. 1793

Karpińskiego apteka. Elektoralna 35. Wi-
adomości: galmanin, parowa fabryka wód
mineralnych.

Karpiński & Leppert, Elektoralna 33.
Lakiery, farby olejne, farby drukarskie.

Do Włoch poszukuje współ-towarzystwa,
Dnia wspólny koszt, podróż z życiem, zaba-
wami 250 rubli. Pobyt od 10 Września, w
20-tu miastach 42 dni. Kantor Kurjera
J. J. 100. 11566

Tapicer. Obejmuje wszelką robotę, za bar-
dzo niską cenę. Kanapa, 2 fotole do sprze-
dania. Wszelkie szycia, dekoracyjne bardzo
tanio przyjmuje. Ulica Słiska № 8. 11585

Biuro prób i tłumaczeń, Stare-Miasto 27,
Bredagie próby do Cesarza i do wszelkich
władz, tak szkolnych, jako też sądowych i
administracyjnych. 11587

Wózek dla słabej osoby potrzebny do wy-
najęcia na półtora miesiąca. Wiadomość:
ulica Instytutowa, dom Lessera № 4, m. 1.

Ważna wiadomość! Tapicer meblowy przy-
jmuje wszelkie roboty i wykonywa tak-
owe na miejscu lub też u siebie w domu, o-
raz podejmując się wszelkich robót na pro-
wincji i wykonywa takowe po nader przy-
stępnej cenie. Wiadomość: ulica Leszno № 24,
mieszkania 26. 11463

Akuszerki są pokoje umeblowane dla o-
sób spodziewających się słabości. Chmielna
do domu 35. 11310

Akuszerka przyjmuje osoby życzące jej
Aopieki, na czas dłuższy lub krótszy. Opłata
możliwie niska. Umieszczenie dziecka i dy-
skrecja zapewnia się. Ulica Świętojerska № 22.

Kobieta młoda pragnie przyjąć do pierś
dziecko, porządnych rodziców. Zgłosić się
za Wolskimi rogatkami w gminie, domu
№ 301, stróż wskazuje. 1841

Mamki wiejskie, są u akuszerki. Ulica
Biała № 1. 11481

Mamki młode z obfitym pokarmem u aku-
szerki. Słiska 38, dom Pieniążka, dawniej
Marjańska 3. 11574

Mamki są u akuszerki. — Ulica Widok
№ 21a. 11571

Dnia 29 b. m. wieczorem w przejeździe od
kolei Warsz.-Wied., zgubionem zostało z
dorożki: parasol czarny i parasolka szafirowa,
razem związane. Łaskawy znalazca raczy od-
nieść na ulicę Świętojerską pod № 8, miesz-
kania № 4, a otrzyma sówitą nagrodę. 11518

29 Lipca we wtorek, zginał ceter biały,
duszy żółte, na tylną prawą nodze żółta
plama. Łaskawego znalazcę uprasza się o od-
prowadzenie do obozu saperów za Powązka-
mi, za stosowne wynagrodzenie. 11532

Zginał pies myśliwski, dwuletni, czarny, z
białymi łapani na karku i żółtymi nogami
i brzuchem. Uprasza się znalazcę o odprowa-
dzenie go do warszawskiego żandarmskiego
dywizjonu za Żelazną Bramą, za nagrodą.